

one
MIND

แผนปฏิบัติการ

ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ราชปี พ.ศ.2570
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2569

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น
ถนนหน้าศูนย์ราชการ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
โทรศัพท์ 0 4304 1360 E-mail : saraban_khonkaen@industry.go.th

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น มีพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยกำกับ ดูแล ส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัด รวมทั้งการเพิ่มผลิตภาพปัจจัยการผลิตของอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้ และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ราชปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนอื่นที่เกี่ยวข้องให้มี ความสอดคล้องตามกรอบแนวคิดและนโยบายในระดับต่าง ๆ รวมทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อนำไปกำหนดทิศทางและแนวทาง การดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ราชปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนและบูรณาการ นโยบายต่าง ๆ เพื่อใช้ในการกำหนดทิศทางในการยกระดับอุตสาหกรรมต่อไป

กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น
พฤษภาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๓
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๔
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๔
๒.๒.๒ แผนปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	๕
๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๕
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๕
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘	๗
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘	๘
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด	๘
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานะการณ์ และศักยภาพ	๒๑
๓.๑.๓ การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๒๔
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๔๐
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๔๐
๓.๒.๒ พันธกิจ	๔๐
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๔๑
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	
๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)	๔๓
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ ออก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙	๔๓
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง	๔๓
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	๔๓

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น กาสสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริงและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงพิจารณาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทเชิงพื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (SWOT Analysis & Tows Matrix) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงนำไปสู่กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ตามนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล การผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติในเชิงพื้นที่ การกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงานการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วยกรอบแนวคิด MIND ใช้ “หัวใจ” และ “ใจ” บัณฑิตอุตสาหกรรมคู่ชุมชน โดยมีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์

“มุ่งสู่ความเป็นเลิศของภาคอุตสาหกรรมและ SMEs
ด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี และมาตรฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

พันธกิจ

- ๑) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมและ SMEs ด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี และมาตรฐาน
- ๒) การสร้างเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา เพื่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม และ SMEs ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง ด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรม การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับเศรษฐกิจแห่งอนาคต

เป้าประสงค์รวม

- ๑) ผลักดันนโยบายและแผนปฏิบัติราชการสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติ ให้ผลสัมฤทธิ์
- ๒) ส่งเสริมพัฒนาการเพิ่มผลิตภาพเพื่อการแข่งขัน
- ๓) พัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม
- ๔) การกำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมายและส่งเสริมให้การประกอบการ อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด/ ค่าเป้าหมาย

- ๑) ความสำเร็จของการดำเนินงานตามนโยบายและแผนปฏิบัติราชการ ร้อยละ ๑๐๐
- ๒) สถานประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น
- ๓) ผู้ประกอบการ สถาบันการศึกษา นักวิจัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้และ แลกเปลี่ยนความรู้ในการนำงานวิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยีไปใช้ต่อยอดอุตสาหกรรมในเชิงพาณิชย์
- ๔) รายได้ของ SMEs ที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มสูงขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐
- ๕) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ อยู่ในระดับที่ดีขึ้น หรือรักษาระดับ

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- ๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า
(เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป)
- ๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
(การเพิ่มผลิตภาพของอุตสาหกรรมและบริการ)
- ๒.๓ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่
(สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิต การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน ภาคการผลิต ให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบกิจการที่เป็นเลิศและมีความยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ที่จะส่งผลต่อการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม อันเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น ต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่ม

๒) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการ ตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่มเพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรมและ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้าเพิ่มช่องทางการค้า และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และพัฒนาไปสู่ผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs) ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ ๔.๘

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยเน้นการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานโดยให้แรงงานทำงานกับเครื่องจักรมากขึ้น รวมทั้งจัดให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่า และมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และจัดให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม
 - กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวมและรายสาขาสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของประเทศ ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวางแผนการทำงานของทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ
 - วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเชื่อมโยงภาคการศึกษาภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรมและบริการ และจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศที่เป็นแรงงานฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการและแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลนจากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่
 - ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสนับสนุนให้มีข้อมูลเปิด เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้นในองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐอย่างบูรณาการ

- เป้าหมายของแผนย่อย : ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ตัวชี้วัดแผนย่อย : อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคต ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ (ภายในปี ๒๕๗๐)

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหาร และเศรษฐกิจชีวภาพตามแนวทาง BCG โดยใช้วัตถุดิบต้นทางจากทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสนับสนุน Value chain ภายในประเทศ รวมถึงนำนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มมูลค่าเป็นผลิตภัณฑ์อาหารมูลค่าสูง ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดโลก อาทิ เกษตร พลังงานเพื่อสร้างทางเลือกอาหารเพื่อสุขภาพ ส่วนประกอบของอาหาร (Food Ingredients) อาหารที่มีประโยชน์เฉพาะ (Functional Food) อาหารเสริมและอาหารที่มีผลในเชิงการรักษา เป็นต้น

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

๒.๑) ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ทราบถึงประโยชน์ของการพัฒนาตามแนวทาง BCG

๒.๒) สนับสนุนผู้ประกอบการที่จะพัฒนาสถานประกอบการตามแนวทาง BCG

๓) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ การสร้างเกษตรมูลค่าสูง (High Value Added)

๔) เป้าหมายกิจกรรม

ยกระดับรายได้ภาคการเกษตร อาหารแปรรูป และผลิตภัณฑ์ชีวภาพ

๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายหลัก เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

๑) องค์ประกอบที่ ๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๒) องค์ประกอบที่ ๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

๓) องค์ประกอบที่ ๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๔) องค์ประกอบที่ ๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ตอบโจทย์ประชาชน

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ.๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ.๒๕๖๘ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๗๐ โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกากว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกากว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๖ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้นโดยจัดทำเป็นแผนห้าปีซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภาและแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง” และ มติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการสนับสนุน พัฒนา และบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับการจัดทำตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผล การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับ ๓ ในความรับผิดชอบตามนัย มติ ครม. เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๒ โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่าย และทรัพยากรอื่นที่ต้องใช้

ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ในฐานะหน่วยงานของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงจะต้องดำเนินการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการเชิงพื้นที่ เนื่องจากการจัดทำแผนระดับที่ ๓ ของหน่วยงาน เป็นเรื่องที่สำคัญในแต่ละองค์กร เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก และหน่วยงานสามารถนำไปปฏิบัติโดยใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดและหน่วยงานส่วนกลางให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด

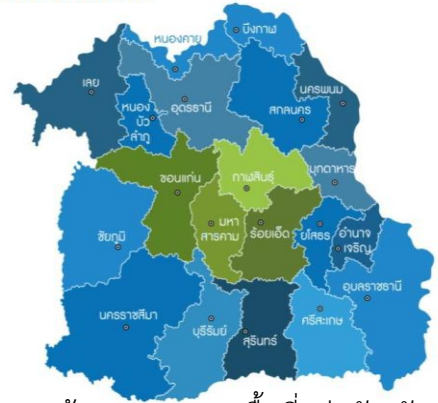
๑. ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ

ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๒๕ - ๑๗ องศาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๑ - ๑๐๓ องศาตะวันออกซึ่งอยู่บริเวณตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือห่างจากกรุงเทพมหานคร ๔๔๕ กิโลเมตร

ขนาดพื้นที่ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด มีพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดรวมครอบคลุมพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด มีพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดรวม ๑๙,๖๓๙,๙๑๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๘ ของพื้นที่ประเทศ ร้อยละ ๑๘.๖๑ ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่มากที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ และจังหวัดมหาสารคาม ตามลำดับ พื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำชีที่อยู่ตอนกลางของพื้นที่และที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของพื้นที่ โดยทางทิศตะวันตกและทิศเหนือจะมีสภาพเป็นภูเขาเทลาดมาทางทิศตะวันออก และมีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ	- ติดต่อกับ จังหวัดเลย หนองบัวลำภู
อุดรธานี และสกลนคร
ทิศใต้	- ติดต่อกับ จังหวัดศรีสะเกษ สุรินทร์
บุรีรัมย์ และนครราชสีมา
ทิศตะวันออก	- ติดต่อกับ จังหวัดมุกดาหาร และยโสธร
ทิศตะวันตก	- ติดต่อกับ จังหวัดชัยภูมิ และเพชรบูรณ์

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยรวมเป็นพื้นที่ราบลุ่มน้ำชีประมาณร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัด ลักษณะของพื้นที่จะอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๒๐๐ เมตรจากทะเล และจากทางทิศตะวันตกไปสู่ทางทิศตะวันออกด้านทิศเหนือและทิศตะวันตกลักษณะของพื้นที่จะเป็นพื้นที่ภูเขาที่สำคัญได้แก่ เทือกเขาภูพานทางตอนเหนือของจังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนทางทิศตะวันตกประกอบด้วย เทือกเขา ภูเก้า - ภูพานคำ เทือกเขาในพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูเวียง อุทยานแห่งชาติภูผาม่าน อุทยานแห่งชาติภูกระดึง จังหวัดเลย อุทยานแห่งชาติน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ และเทือกเขาเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งกระมัง จังหวัดชัยภูมิ

ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ จัดอยู่ในกลุ่มที่มีฝนตกสลับกับแห้งแล้ง ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีผลทำให้อากาศหนาวเย็น และพายุดีเปรสชันจากทะเลจีนใต้ ทำให้มีฝนตกเป็นบริเวณกว้าง ระยะใกล้-ไกลทะเลจะทำให้อากาศมีความแตกต่างกันระหว่างฤดูร้อนและฤดูหนาวมากเนื่องจากไม่มีพื้นที่ติดต่อกับทะเล มีอุณหภูมิสูงสุดโดยเฉลี่ย ๓๖.๓๕ องศาเซลเซียส มี ๓ ฤดูคือ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว ในแต่ละฤดูจะมีช่วงเวลาไม่คงที่แน่นอนขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และอิทธิพลของลมมรสุมเป็นหลัก

๒. ข้อมูลการปกครอง

เขตการปกครอง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางแบ่งเขตการปกครองเป็น ๔ จังหวัด ๗๗ อำเภอ ๖๕๘ ตำบล ๘,๓๐๖ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๗๒๒ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๔ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑๐ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๔๔ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๔๖๓ แห่ง

ตารางแสดงเขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

จังหวัด	เขตการปกครอง			องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น				
	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.
กลุ่มจังหวัด	๗๗	๖๖๐	๘,๓๐๖	๔	๑	๑๐	๒๔๔	๔๖๓
กาฬสินธุ์	๑๘	๑๓๕	๑,๕๘๕	๑	-	๒	๗๗	๗๑
ขอนแก่น	๒๖	๑๙๙	๒,๓๓๑	๑	๑	๖	๗๗	๑๔๐
มหาสารคาม	๑๓	๑๓๓	๑,๙๔๔	๑	-	๑	๑๘	๑๒๓
ร้อยเอ็ด	๒๐	๑๙๓	๒,๔๔๖	๑	-	๑	๗๒	๑๒๙

ที่มา : แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖—๒๕๗๐

๑) การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ในระดับอำเภอ รวม ๗๗ อำเภอ ๖๖๐ ตำบล ๘,๓๐๖ หมู่บ้าน

๒) การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ๔ แห่ง เทศบาล ๒๕๕ แห่ง โดยแยกเป็น เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑๐ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๔๔ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ๔๖๓ แห่ง

ข้อมูลประชากร

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีประชากรรวมทั้งสิ้น ๔,๙๘๕,๗๑๗ คน แยกเป็นชาย ๒,๔๕๓,๐๒๙ คน หญิง ๒,๕๓๒,๖๘๘ คน โดยจังหวัดขอนแก่น มีประชากรมากที่สุดของประชากรในกลุ่มจังหวัดฯ รองลงมาได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดมหาสารคาม ตามลำดับ กระจายอยู่ในเขตปกครอง ๗๗ อำเภอ ๖๖๐ ตำบล ๘,๓๐๖ หมู่บ้าน

ตารางจำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ.๒๕๖๕

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	จำนวนประชากร (คน)			จำนวนครัวเรือน
	ชาย	หญิง	รวม	
กลุ่มจังหวัด	๒,๔๕๓,๐๒๙	๒,๕๓๒,๖๘๘	๔,๙๘๕,๗๑๗	๑,๗๑๑,๖๔๐
กาฬสินธุ์	๔๗๙,๑๗๐	๔๙๑,๙๗๑	๙๗๑,๑๔๑	๓๒๒,๑๙๐
ขอนแก่น	๘๗๓,๓๒๙	๙๐๗,๕๓๗	๑,๗๘๐,๘๖๖	๖๖๘,๕๓๙
มหาสารคาม	๔๖๒,๓๖๑	๔๘๑,๔๕๐	๙๔๓,๘๑๑	๓๑๓,๕๙๖
ร้อยเอ็ด	๖๓๘,๑๖๙	๖๕๑,๗๓๐	๑,๒๘๙,๘๙๙	๔๐๗,๓๑๕

ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

๓. ด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด(Gross Provincial Cluster Product : GPCP)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP) ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๔๔๖,๒๙๔ ล้านบาท เป็นอันดับที่ ๘ ของประเทศ และอันดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจังหวัดขอนแก่น มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมากที่สุดในกลุ่มจังหวัด คือ ๒๑๓,๐๓๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๒๐ รองลงมา คือจังหวัดร้อยเอ็ด ๘๒,๖๕๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๐๖ จังหวัดมหาสารคาม ๖๖,๐๒๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔๔ และจังหวัดกาฬสินธุ์ ๖๐,๙๙๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๑

ตารางแสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
ณ ราคาประจำปีระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ จำแนกรายจังหวัด

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	GPCP (ล้านบาท)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖p
กลุ่มจังหวัด	๔๐๘,๕๓๐	๔๑๐,๕๕๐	๔๒๖,๑๗๙	๔๓๘,๑๔๓	๔๔๖,๒๙๔
กาฬสินธุ์	๕๙,๑๘๐	๕๘,๔๓๑	๖๑,๖๐๕	๖๖,๗๒๖	๖๖,๐๗๗
ขอนแก่น	๒๑๓,๓๔๒	๒๐๗,๔๕๖	๒๑๓,๙๑๐	๒๑๙,๔๒๒	๒๒๕,๑๐๗
มหาสารคาม	๕๙,๒๑๐	๖๓,๒๖๖	๖๖,๗๒๖	๖๘,๐๐๙	๖๙,๔๕๐
ร้อยเอ็ด	๗๖,๗๙๘	๘๑,๓๙๗	๘๓,๙๓๘	๘๓,๙๘๕	๘๕,๖๖๐

ที่มา : แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖—๒๕๗๐

มูลค่าเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มาจากภาคเกษตรในปี ๒๕๖๖ มีมูลค่าเท่ากับ ๓๗๐,๙๘๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ จำนวน ๒,๒๔๐ ล้านบาท โดยภาคการบริการ มีมูลค่ามากที่สุด ๒๖๖,๑๔๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๗๓ รองลงมาเป็นภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๑๐๔,๘๔๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๒๖ และภาคเกษตรกรรม มูลค่า ๗๕,๓๐๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๒๙ ตามลำดับ

ตารางแสดงผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัดแบบปริมาณลูกโซ่
Gross Regional Provicail Product Chain Volume Measure ๒๐๒๓ Edition

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด Gross Provincial Cluster Product : GPCP)					
สาขา	ปี พ.ศ. (ล้านบาท)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖p
การค้า/การบริการ	๒๔๔,๙๐๒	๒๔๘,๓๓๐	๒๕๒,๖๔๐	๒๕๙,๙๐๕	๒๖๖,๑๔๔
อุตสาหกรรม	๑๐๔,๓๑๐	๙๗,๘๗๗	๑๐๘,๕๓๕	๑๐๘,๘๔๓	๑๐๔,๘๔๕
การเกษตร	๕๙,๓๑๙	๖๔,๓๔๔	๖๕,๐๐๔	๖๙,๓๙๕	๗๕,๓๐๖
GPCP	๔๐๘,๕๓๐	๔๑๐,๕๕๐	๔๒๖,๑๗๙	๔๓๘,๑๔๓	๔๔๖,๒๙๔
รายได้ต่อหัว*	๙๓,๖๙๐	๙๔,๕๓๘	๙๘,๕๕๐	๑๐๑,๗๕๖	๑๐๔,๑๑๖

ที่มา : แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖—๒๕๗๐

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางต่อหัวประชากร (Per provincial cluster product per capital: GPCP)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีมูลค่าเท่ากับ ๑๐๔,๑๑๖ บาท/ปี เป็นอันดับที่ ๑๓ ของ ๑๘ กลุ่มจังหวัด และเป็นอันดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อหัวเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๒.๓๒ (๒,๓๖๐ บาท) สำหรับจังหวัดในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงสุด คือจังหวัดขอนแก่น (๑๓๑,๙๘๗ บาท/ปี) รองลงมาคือจังหวัดมหาสารคาม (๙๐,๙๙๖ บาท/ปี) จังหวัดร้อยเอ็ด (๘๒,๔๙๑ บาท/ปี) และจังหวัดกาฬสินธุ์ (๘๔,๗๘๕ บาท/ปี) ตามลำดับ

ตารางแสดงรายได้เฉลี่ยต่อคน/ปี กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางระหว่าง พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๖

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	GPCP (ล้านบาท)				
	๒๕๖๒ ^r	๒๕๖๓ ^r	๒๕๖๔ ^r	๒๕๖๕ ^p	๒๕๖๖ ^p
กลุ่มจังหวัด	๙๓,๖๙๐	๙๔,๕๓๘	๙๘,๕๕๐	๑๐๑,๗๕๖	๑๐๔,๑๑๖
กาฬสินธุ์	๗๔,๒๙๔	๗๓,๗๔๒	๗๘,๑๖๙	๘๕,๑๓๕	๘๔,๗๘๕
ขอนแก่น	๑๒๔,๓๓๖	๑๒๑,๐๕๕	๑๒๔,๙๙๘	๑๒๘,๔๒๔	๑๓๑,๙๘๗
มหาสารคาม	๗๕,๓๓๗	๘๑,๐๗๗	๘๖,๑๓๔	๘๘,๔๔๒	๙๐,๙๙๖
ร้อยเอ็ด	๗๒,๓๐๙	๗๗,๐๕๙	๗๙,๙๐๘	๘๐,๔๐๙	๘๒,๔๙๑

๔. ข้อมูลด้านการศึกษา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีจำนวนสถาบันการศึกษาทั้งสิ้น ๔,๐๐๖ แห่ง โดยแยกเป็นสถาบันอุดมศึกษา จำนวน ๒๐ แห่ง โรงเรียน ๓,๒๒๑ แห่ง สถาบันการอาชีวศึกษา ๗๓ แห่ง และศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) ๖๙๒ แห่ง

ตารางแสดงจำนวนสถาบันการศึกษาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	สถาบันอุดมศึกษา			โรงเรียน (แห่ง)			สถาบันอาชีวศึกษา (แห่ง)			ศูนย์ กศน. (แห่ง)			รวมทั้งสิ้น (แห่ง)
	รัฐ	เอกชน	รวม	มัธยมศึกษา	ประถมศึกษา	รวม	รัฐ	เอกชน	รวม	ระดับอำเภอ	ระดับตำบล	รวม	
กลุ่มจังหวัด	๑๗	๓	๒๐	๒๗๙	๒,๙๔๒	๓,๒๒๑	๓๑	๔๒	๗๓	๓๑	๖๖๑	๖๙๒	๔,๐๐๖
กาฬสินธุ์	๒	-	๒	๕๕	๕๓๕	๕๙๐	๖	๑๑	๑๗	๑๘	๑๓๕	๑๓๕	๗๖๒
ขอนแก่น	๘	๓	๑๑	๑๐๕	๑,๐๔๐	๑,๑๔๕	๑๑	๑๗	๒๘	๒๖(๑)	๒๐๐	๒๐๐	๑,๔๑๐
มหาสารคาม	๔	-	๔	๔	๕๘๕	๖๔๔	๖	๒	๘	๑๓	๑๓๓	๑๓๓	๘๐๒
ร้อยเอ็ด	๓	-	๓	๓	๗๘๒	๘๔๒	๘	๑๒	๒๐	๒๑(๒)	๑๙๓	๑๙๓	๑,๐๗๙

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ๒๕๖๗

๕. ด้านสาธารณสุข

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีสถานพยาบาลทั้งของภาครัฐและเอกชน รวมทั้งหมด ๙๔ แห่ง แบ่งเป็นโรงพยาบาลชุมชนที่มีขีดความสามารถระดับปฐมภูมิ (Primary Care) จำนวน ๗๐ แห่ง โรงพยาบาลทั่วไปที่มีขีดความสามารถระดับทุติยภูมิ (Secondary Care) โดยมีจำนวนเตียง ๑๒๐-๕๐๐ เตียง จำนวน ๕ แห่ง และโรงพยาบาลศูนย์ที่มีขีดความสามารถระดับตติยภูมิ (Tertiary Care) ๕ แห่ง และโรงพยาบาลเฉพาะทาง จำนวน ๖ แห่ง

ตารางแสดงจำนวนโรงพยาบาลในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	โรงพยาบาลของรัฐ (แห่ง)					โรงพยาบาล เอกชน	รวมทั้งสิ้น
	ร.พ.ชุมชน	ร.พ.ทั่วไป	ร.พ.ศูนย์	ร.พ. เฉพาะทาง	รวม		
กลุ่มจังหวัด	๗๐	๕	๔	๖	๘๕	๙	๙๔
กาฬสินธุ์	๑๖	๑	๑	-	๑๘	๒	๒๐
ขอนแก่น	๒๓	๒	๑	๖	๓๒	๔	๓๖
มหาสารคาม	๑๒	๑	๑	-	๑๔	๑	๑๕
ร้อยเอ็ด	๑๙	๑	๑	-	๒๑	๒	๒๓

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ๒๕๖๖

๖. โครงสร้างพื้นฐาน

๑) การคมนาคมขนส่ง

เส้นทางการขนส่งที่สำคัญ คือ ทางบก ทางอากาศ มีโครงข่ายครอบคลุมพื้นที่ ๔ จังหวัด ประกอบด้วย กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เชื่อมโยงสู่ภาคอื่นๆ ของประเทศได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ดังนี้ คือ

(๑) ทางบก

(๑.๑) ทางรถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดินผ่านพื้นที่จำนวน ๗ สาย ได้แก่

ทางหลวงหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ): สระบุรี-หนองคาย

ทางหลวงหมายเลข ๑๒ (East-West Economic Corridor: EWEC) หรือทางหลวงเอเชีย สาย ๑๖ (AH๑๖): อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผ่านจังหวัดสุโขทัย พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ชัยภูมิ ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ จนไปสุดที่จังหวัดมุกดาหาร

ทางหลวงหมายเลข ๒๓ : เชื่อมโยงการเดินทางในกลุ่มจังหวัด แยก อำเภอบ้านไผ่ (จังหวัดขอนแก่น) ผ่าน จังหวัดมหาสารคาม ร้อยเอ็ด ยโสธร จนไปสุดที่จังหวัดอุบลราชธานี

ทางหลวงหมายเลข ๒๐๒ : ชัยภูมิผ่านจังหวัดนครราชสีมาบุรีรัมย์มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ยโสธรอำนาจเจริญจนไปสุดที่อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี

ทางหลวงหมายเลข ๒๐๘: ท่าพระ (ขอนแก่น)-อ.โกสุมพิสัย -มหาสารคาม

ทางหลวงหมายเลข ๒๑๓: มหาสารคาม- กาฬสินธุ์ - สกลนคร

ทางหลวงหมายเลข ๒๑๔: กาฬสินธุ์ – ร้อยเอ็ด–สุรินทร์จนไปสุดที่จุดผ่านแดนถาวร ช่องจอม-โอเสม็ด

(๑.๒) **ทางรถไฟ** เส้นทางจาก กรุงเทพฯ – หนองคาย ขนานกับทางหลวงหมายเลข ๒ หรือ ถนนมิตรภาพ ผ่านอำเภอในเขตพื้นที่ คือ อำเภอพล โนนศิลา บ้านไผ่ บ้านแฮด เมืองขอนแก่น น้ำพอง และอำเภอเขาสนวนกวาง

(๒) ทางอากาศ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีท่าอากาศยานภายในประเทศ ๒ แห่ง คือ ท่าอากาศยานขอนแก่น และท่าอากาศยานร้อยเอ็ด ซึ่งมีสายการบินโดยสารภายในประเทศให้บริการ ๕ สายการบิน ได้แก่ Thai Smile, Thai AirAsia, Nok Air , Thai Lion air และ Thai Vietjet air

๗. การใช้ประโยชน์ที่ดิน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีจังหวัดขอนแก่น เป็นศูนย์กลางการบริหารงานกลุ่มจังหวัด มีพื้นที่ทั้งสิ้น ๓๑,๔๒๓.๘๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๙,๖๓๙,๙๑๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๖๑ ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคิดเป็นร้อยละ ๖.๑๘ ของประเทศ เป็นพื้นที่ป่าไม้ ๑,๕๗๓,๓๖๒ ไร่ของพื้นที่ มีพื้นที่การเกษตร ๑๓,๔๘๘,๕๐๒ ไร่ อยู่ในเขตชลประทาน ๒,๒๒๕,๒๕๙ ไร่

ตารางแสดงพื้นที่การเกษตร ชลประทาน และป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

หน่วย : ไร่

รายการ	กลุ่มจังหวัด	ภาพสินธุ์	ขอนแก่น	มหาสารคาม	ร้อยเอ็ด
๑.พื้นที่การเกษตร	๑๓,๔๘๘,๕๐๒	๒,๘๐๑,๙๐๖	๔,๑๘๒,๗๓๖	๒,๘๐๑,๕๐๖	๓,๗๙๒,๓๕๔
๒.พื้นที่ชลประทาน	๒,๒๒๕,๒๕๙	๕๕๙,๔๗๕	๕๗๒,๑๘๓	๔๕๕,๘๑๗	๖๓๗,๗๘๔
๓.พื้นที่ป่าไม้	๑,๕๗๓,๓๖๒	๔๖๕,๗๐๖	๗๖๐,๗๖๙	๑๓๓,๖๖๓	๒๑๔,๒๒๔
๔.พื้นที่นอกการเกษตร	๔,๕๖๐,๒๓๘	๑,๐๔๔,๑๒๐	๑,๘๒๕,๐๓๗	๓๕๖,๒๐๓	๑,๒๕๗,๑๕๙
พื้นที่ทั้งหมด	๑๙,๖๓๙,๙๑๘	๔,๓๔๑,๗๑๘	๖,๘๐๓,๗๔๔	๓,๓๐๘,๔๓๙	๕,๑๘๖,๐๑๗
ครัวเรือนเกษตร (คร.)	๗๐๕,๔๓๖	๑๗๒,๕๗๗	๒๒๕,๙๐๑	๑๖๔,๕๓๖	๒๑๙,๖๖๑

ที่มา : แผนพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

๘. ด้านเกษตรกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีจังหวัดขอนแก่น เป็นศูนย์กลางการบริหารงานกลุ่มจังหวัด มีพื้นที่ทั้งสิ้น ๓๑,๔๒๓.๘๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๙,๖๓๙,๙๑๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๖๑ ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคิดเป็นร้อยละ ๖.๑๘ ของประเทศ เป็นพื้นที่การเกษตร ๑๓,๔๘๘,๕๐๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๖๘ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ มีผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเฉลี่ย ๒,๑๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ พื้นที่ชลประทานของกลุ่มจังหวัดฯ รวม ๒,๒๒๕,๒๕๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓๓ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ ทั้งหมด

ที่มา : แผนพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ที่ทำรายได้หลักให้เกษตรกร คือ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ในปีการผลิต ๒๕๖๔/๖๕ ผลผลิตพืชเศรษฐกิจสำคัญมีดังนี้

พื้นที่ปลูกข้าวปีการผลิต ๒๕๖๔/๖๕ จำนวน ๙,๐๗๓,๓๕๐ ไร่ ผลผลิต ๒,๙๙๔,๐๑๒ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๓๕๗ กิโลกรัม/ไร่

พื้นที่ปลูกข้าวปรังปีการผลิต ๒๕๖๔/๖๕ จำนวน ๘๔๙,๙๕๐ไร่ ผลผลิต ๕๑๖,๑๖๖ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๖๑๒ กิโลกรัม/ไร่

พื้นที่ปลูกอ้อยโรงงานปีการผลิต ๒๕๖๔/๖๕ จำนวน ๑,๓๖๓,๒๙๓ ไร่ ผลผลิต ๑๔,๕๖๖,๘๖๕ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐.๗๔ กิโลกรัม/ไร่ พื้นที่เพาะปลูกอ้อยโรงงานเพิ่มขึ้นจากปีการผลิต ๒๕๖๓/๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๙.๑๓ และมีผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒.๖๕

พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง ปีการผลิต ๒๕๖๔/๖๕ จำนวน ๘๐๘,๗๕๓ ไร่ ผลผลิต ๒,๗๐๙,๙๗๑ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๓๘๕ กิโลกรัม/ไร่ พื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังเพิ่มขึ้นจากปีการผลิต ๒๕๖๓/๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕๕ แต่ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๒.๕๕

๙. ด้านอุตสาหกรรม

ในปี ๒๕๖๖ ผลិតภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่า ๑๐๘,๒๖๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๙๖ เมื่อเทียบกับกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีมูลค่าเป็นอันดับ ๒ โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ มีมูลค่าการผลิตภาคอุตสาหกรรมสูงสุด ๑๕๕,๕๖๕ ล้านบาท เมื่อพิจารณาจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พบว่าจังหวัดขอนแก่น มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดขอนแก่น สาขาอุตสาหกรรม ๗๓,๕๕๕ ล้านบาท รองลงมาคือจังหวัดกาฬสินธุ์ ๑๒,๙๒๒ ล้านบาท มหาสารคาม ๑๑,๑๘๖ ล้านบาท และร้อยเอ็ด ๑๐,๖๐๔ ล้านบาท ตามลำดับ

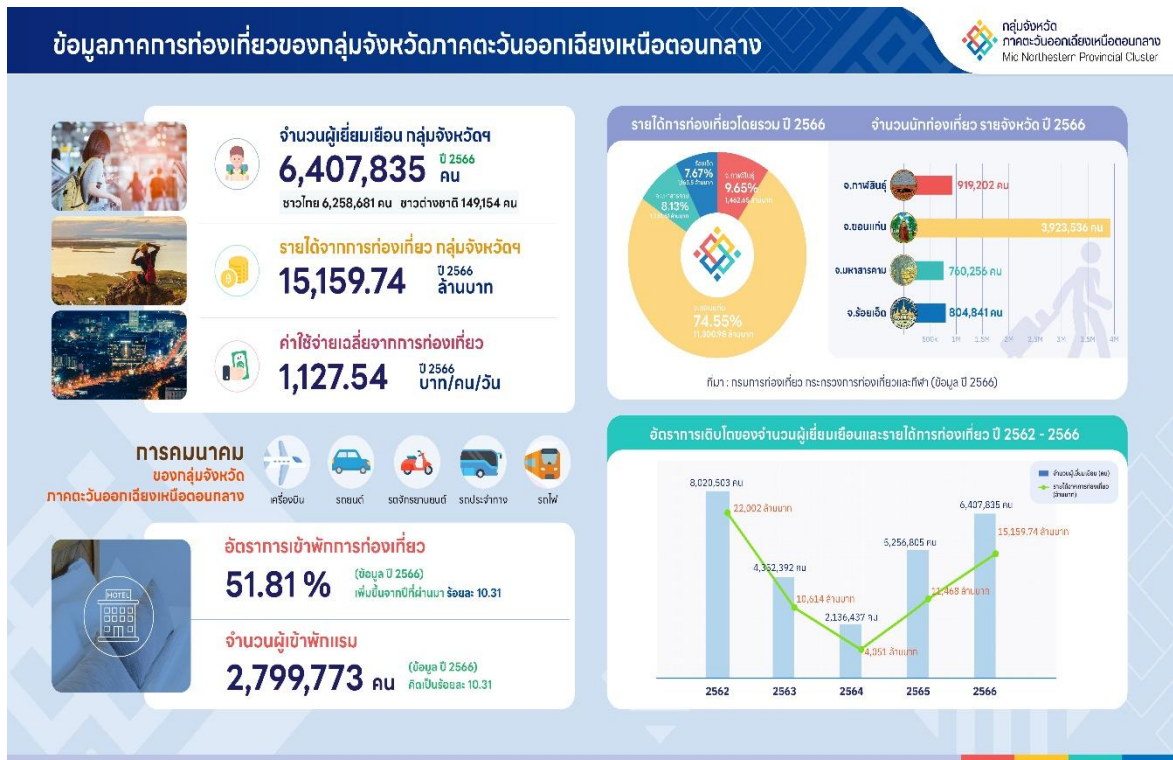
ศักยภาพการลงทุนภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ในปี ๒๕๖๘ มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๘๕,๔๑๐.๒๒ ล้านบาท มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๒,๐๕๘ โรงงาน และมีการจ้างแรงงานทั้งสิ้น ๘๕,๕๕๓ คน อุตสาหกรรมหลักที่เป็นฐานรายได้ของกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางที่มีการลงทุนมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องตี๋ม และอุตสาหกรรมกระดาษ ซึ่งส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น

ตารางแสดงข้อมูลจำนวนโรงงาน เงินลงทุนและจำนวนคนงาน สาขาอุตสาหกรรม จำแนกรายจังหวัด

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	จำนวนโรงงาน (โรง)	ร้อยละ	จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)	ร้อยละ	จำนวนคนงาน (คน)	ร้อยละ
กลุ่มจังหวัด	๒,๐๕๘	๑๐๐	๑๘๕,๔๑๐.๒๒	๑๐๐	๘๕,๕๕๓	๑๐๐
กาฬสินธุ์	๔๒๗	๒๐.๗๕	๒๙,๓๘๙.๓๓	๑๕.๘๕	๘,๕๕๖	๑๐.๐๐
ขอนแก่น	๙๔๙	๔๖.๑๑	๑๑๑,๐๙๗.๖๔	๕๙.๙๒	๖๐,๒๗๖	๗๐.๔๕
มหาสารคาม	๒๕๑	๑๒.๒๐	๑๔,๒๐๐.๑๕	๗.๖๖	๘,๑๕๙	๙.๕๔
ร้อยเอ็ด	๔๓๑	๒๐.๙๔	๓๐,๗๒๓.๑๐	๑๖.๕๗	๘,๕๖๒	๑๐.๐๑

ที่มา : ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑๐. ด้านการท่องเที่ยว

สถานการณ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีผู้มาเยี่ยมชมเยือน จำนวน ๖,๔๐๗,๘๓๕ คน และชาวต่างชาติ ๖๐,๓๕๒ คน มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๑๕,๑๕๙.๗๔ ล้านบาท มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน ๑,๑๒๗.๕๔ บาท จังหวัดที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น รองลงมาคือ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดมหาสารคาม

แหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดส่วนใหญ่เป็นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เช่น กลุ่มหาธาตุ กู่สันตรัตน์ พระธาตุนาดูน พระพุทธรูปยืนมิ่งมงคล ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง ที่จังหวัดมหาสารคาม กู่กาสิงห์ กู่พระโกนา ปราสาทกู่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่จังหวัดร้อยเอ็ด และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่น้ำตกตาดทอง น้ำตกผานางคอย น้ำตกแก้งกะอาม ผาเสวย ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ บางแสน ๒ และหาดจอมทอง ที่จังหวัดขอนแก่น แบ่งเป็นรายจังหวัดได้ ดังนี้

- ๑) จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่ พระธาตุดุยาคุ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเมืองกาฬสินธุ์ พระพุทธรูปอูบเมืองฟ้าแดดสูงยาง หาดดอกเกด เขื่อนลำปาว หมู่บ้านวัฒนธรรมโนนสง่า พิพิธภัณฑสถานสิรินธร
- ๒) จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ พระธาตุขามแก่น พระมหาธาตุแก่นนคร ปราสาทเปือยน้อย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑสถานและซากไดโนเสาร์ อ.ภูเวียง ผ้าไหมมัดหมี่ อ.ชนบท อุทยานแห่งชาติภูผาม่าน อุทยานแห่งชาติน้ำพองอุทยานแห่งชาติภูเวียง อุทยานแห่งชาติภูเก้า - ภูพานคำ เขื่อนอุบลรัตน์ จุดชมวิว
- ๓) จังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ พระธาตุนาดูน พิพิธภัณฑสถานนครจำปาศรี วัดหนองหูลิงเขตห้ามล่าสัตว์ป่าดูน ลำพันวนอุทยานโกสัมพี สะพานไม้แกดำ อุทยานมัจฉาโขงกุดหวาย
- ๔) จังหวัดร้อยเอ็ด ได้แก่ บึงพลาญชัย พระมหาเจดีย์ชัยมงคล วนอุทยานผาน้ำน้อย ปราสาทกู่พระโกนา กู่กาสิงห์ พุ่กู่ลาร้องไห้ และหอโหวด ๑๐๑

จังหวัดกาฬสินธุ์
Karasin Province

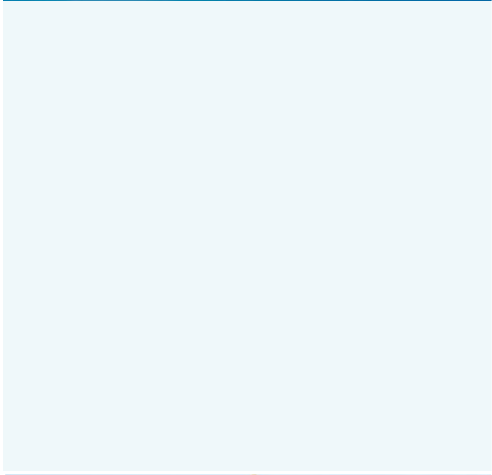

จังหวัดขอนแก่น
Khonkaen Province

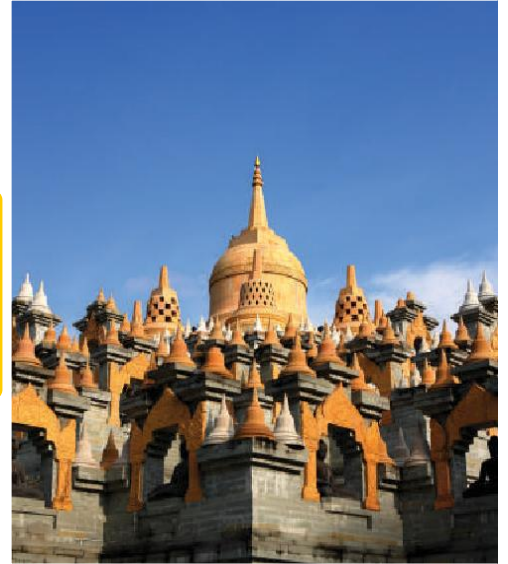

จังหวัดมหาสารคาม
Mahasarakham Province

จังหวัดร้อยเอ็ด
Roi-et Province

๑๑. ข้อมูลการใช้พลังงาน

การใช้ไฟฟ้ามีสถิติการใช้ไฟฟ้าจำนวน ๔,๖๗๓,๘๗๓,๕๒๔ กิโลวัตต์-ชั่วโมง มากเป็นอันดับ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (จำนวน ๘,๙๑๘,๑๗๔,๔๖๗ กิโลวัตต์-ชั่วโมง) โดยจังหวัดที่มีสถิติการใช้ไฟฟ้ามากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น (๒,๓๒๕,๐๙๗,๘๓๒ กิโลวัตต์) รองลงมาจังหวัดร้อยเอ็ด (๘๙๕,๔๖๔,๒๐๑ กิโลวัตต์) จังหวัดมหาสารคาม (๙๖๔,๘๘๘,๘๗๕.๘ กิโลวัตต์) และจังหวัด กาฬสินธุ์ (๗๑๐,๗๓๕,๗๘๐ กิโลวัตต์) ตามลำดับ และจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๑,๕๒๒,๖๔๙ ราย มากเป็นอันดับ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากรองจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (จำนวน ๑,๙๖๐,๗๕๐ ราย) โดยจังหวัดที่มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ามากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น (๕๘๑,๓๖๔ ราย) รองลงมา จังหวัดมหาสารคาม (๓๐๔,๓๙๗ ราย)จังหวัดกาฬสินธุ์ (๒๘๓,๘๕๕ ราย) และจังหวัดร้อยเอ็ด (๒๔๒,๒๒๓ ราย) ตามลำดับ

ตารางแสดงสถิติผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงาน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)			จำนวนผู้ใช้ ไฟฟารวม (ราย)
	บ้านที่อยู่อาศัย	กิจการอื่นๆ	รวม	
กลุ่มจังหวัด	๑,๘๕๒,๐๓๓,๑๕๓	๒,๘๒๑,๘๔๐,๖๑๒	๔,๘๙๖,๑๘๖,๖๘๘.๘	๑,๔๑๑,๘๓๙
กาฬสินธุ์	๓๐๗,๕๑๐,๙๗๗	๔๐๓,๒๒๔,๘๐๓	๗๑๐,๗๓๕,๗๘๐	๒๘๓,๘๕๕
ขอนแก่น	๘๑๐,๑๔๘,๒๕๐	๑,๕๑๔,๙๔๙,๕๘๓	๒,๓๒๕,๐๙๗,๘๓๒	๕๘๑,๓๖๔
มหาสารคาม	๓๑๕,๒๘๑,๕๕๑	๔๒๗,๒๙๔,๔๐๑	๙๖๔,๘๘๘,๘๗๕.๘	๓๐๔,๓๙๗
ร้อยเอ็ด	๔๑๙,๐๙๒,๓๗๕	๔๗๖,๓๗๑,๘๒๖	๘๙๕,๔๖๔,๒๐๑	๒๔๒,๒๒๓

ที่มา : แผนพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖—๒๕๗๐

ตารางแสดงสถิติผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงานปริมาณการใช้พลังงานเชิงพาณิชย์

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ชนิดพลังงาน				
	ไฟฟ้า kWh/ปี	น้ำมันเบนซิน ลิตร/วัน	น้ำมันดีเซล ลิตร/วัน	LPG กิโลกรัม/วัน	NGV ตัน/วัน
ภาค ตอ.น.	๒๒,๐๑๘,๓๔๒,๒๐๔.๐๐	๔,๖๓๓,๔๘๒.๐๒	๑๐,๒๓๓,๖๐๐.๖๙	๑,๔๔๖,๔๙๓.๔๙	๑๖,๕๒๘,๗๖๗.๑๒
กลุ่มจังหวัด	๕,๐๔๗,๐๓๓,๖๙๓.๐๐	๑,๐๘๔,๕๐๑.๕๖	๒,๑๕๐,๕๐๘.๓๔	๓๓๓,๑๘๘.๕๒	๖,๑๗๘,๐๘๒.๑๙
กาฬสินธุ์	๗๘๓,๘๑๔,๙๗๕.๐๐	๑๒๙,๖๖๑.๑๕	๒๘๖,๑๔๘.๔๐	๕๘,๐๗๑.๙๔	-
ขอนแก่น	๒,๔๙๗,๑๔๘,๓๕๑.๐๐	๕๖๒,๖๓๓.๖๘	๑,๑๑๕,๕๐๘.๐๘	๑๗๑,๓๒๙.๕๙	๔,๒๖๘,๔๙๓.๑๕
มหาสารคาม	๘๐๓,๒๑๕,๕๑๙.๐๐	๑๗๗,๗๕๕.๕๔	๓๑๗,๐๔๕.๙๑	๔๑,๙๒๓.๙๖	๑,๑๐๖,๘๔๙.๓๒
ร้อยเอ็ด	๙๖๒,๘๕๕,๘๘๘.๐๐	๒๑๔,๔๕๑.๑๙	๔๓๓,๘๐๕.๙๕	๖๑,๘๖๓.๐๓	๘๐๒,๗๓๙.๗๓

ที่มา : ฐานข้อมูลพลังงานรายภูมิภาคของไทย กระทรวงพลังงาน นำเข้าข้อมูลในระบบเมื่อปี ๒๕๖๒

๑๒. การใช้น้ำประปา

มีสัดส่วนครัวเรือนผู้ใช้น้ำจำนวน ๓๐๖,๙๔๖ ครัวเรือน โดยจังหวัดที่มีสัดส่วนครัวเรือนผู้ใช้น้ำมากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น (๒๐๖,๑๖๕ ครัวเรือน) รองลงมาจังหวัดมหาสารคาม (๓๘,๔๔๔ ครัวเรือน) จังหวัดกาฬสินธุ์ (๓๓,๒๑๔ ครัวเรือน) และจังหวัดร้อยเอ็ด (๒๙,๑๒๓ ครัวเรือน) ตามลำดับ และจำนวนปริมาณน้ำผลิตจ่าย ๑๐,๑๐๑,๒๕๘ ลบ.ม. โดยจังหวัดที่มีจำนวนปริมาณน้ำผลิตจ่าย มากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น (๖,๕๑๓,๘๓๑ ลบ.ม.) รองลงมา จังหวัดมหาสารคาม (๑,๕๔๑,๙๖๒ลบ.ม.) จังหวัดร้อยเอ็ด (๑,๑๒๓,๐๐๓ ลบ.ม.) และจังหวัดกาฬสินธุ์ (๙๒๒,๔๖๒ ลบ.ม.) ตามลำดับ

ตารางแสดงสัดส่วนผู้ใช้น้ำ กำลังการผลิต และปริมาณน้ำจำหน่าย พ.ศ.๒๕๖๓

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	จำนวนผู้ใช้น้ำ (ครัวเรือน)	กำลังผลิตที่ใช้ งาน (ลบ.ม./วัน)	ปริมาณน้ำผลิต (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำ ผลิตจ่าย (ลบ. ม.)	ปริมาณน้ำ จำหน่าย (ลบ. ม.)
กลุ่มจังหวัด	๓๐๖,๙๔๖	๔๖๗,๓๖๐	๑๑,๓๐๖,๘๓๔	๑๐,๑๐๑,๒๕๘	๑๓,๘๖๕,๒๕๐
กาฬสินธุ์	๓๓,๒๑๔	๓๙,๑๙๐	๙๘๗,๐๑๑	๙๒๒,๔๖๒	๖๕๑,๖๙๒
ขอนแก่น	๒๐๖,๑๖๕	๒๘๐,๔๔๔	๗,๔๘๔,๑๘๒	๖,๕๑๓,๘๓๑	๔,๔๑๗,๔๔๓
มหาสารคาม	๓๘,๔๔๔	๙๒,๘๒๐	๑,๖๕๑,๗๕๓	๑,๕๔๑,๙๖๒	๑,๑๐๗,๐๔๐
ร้อยเอ็ด	๒๙,๑๒๓	๕๔,๙๐๖	๑,๑๘๓,๘๘๘	๑,๑๒๓,๐๐๓	๗,๖๘๙,๐๗๕

ที่มา : แผนพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖—๒๕๗๐

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์ และศักยภาพ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด โครงสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจหลักประกอบด้วย ภาคบริการ ภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตร อีกทั้งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีภูมิรัฐศาสตร์ตั้งอยู่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออกตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) และมีถนนสายสำคัญผ่านพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ อาทิ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) และเส้นทางหมายเลข ๙ (R๙) ตามแนวโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มน้ำโขง (Greater Mekong Sub region : GMS) เป็นต้น ประกอบกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีความพร้อมด้านปัจจัยเพื่อรองรับการลงทุน เช่น การเป็นศูนย์กลางการศึกษา ศูนย์กลางบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของภูมิภาค ศูนย์ราชการระดับภาค ศูนย์กลางด้านการเงิน การลงทุน และการประกอบธุรกิจ ตลอดจนการมีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่สามารถเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่ ได้แก่ เขื่อนอุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น และเขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์ ทำให้เป็นฐานการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานทดแทนของประเทศ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) ที่สามารถแปรรูปไปสู่อาหารและพลังงานทดแทนได้ นอกจากนี้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีความแข็งแกร่งทางด้านทุนทางวัฒนธรรม (soft Power) เช่น ศิลปะการแสดง เทศกาล อาหาร และสิ่งทอ (ผ้าไหม) ประกอบกับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดมีความหลากหลายอย่างเป็นอัตลักษณ์ อาทิ การท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวเชิงระบบนิเวศ เป็นต้น

อย่างไรก็ตามกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ในประเด็นที่สำคัญ ได้แก่ การขาดประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเนื่องจากพื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่อยู่นอกเขตชลประทาน การส่งและกระจายน้ำเข้าสู่แปลงไร่นายังไม่ทั่วถึงได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และไม่สามารถเชื่อมโยงต่อเนื่องทั้ง ๔ จังหวัด จึงเป็นส่วนหนึ่งทำให้พืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ (ข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ประเด็นสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเด็นโครงสร้างประชากรของกลุ่มจังหวัดเข้าสู่สังคมสูงอายุอย่างสมบูรณ์ (Completely Aged Society) มีอัตราการพึ่งพิงสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจึงขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานที่มีทักษะฝีมือเนื่องจากผลิตภาพแรงงานของกลุ่มจังหวัดฯ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศและสัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงานทั้งหมดต่ำกว่าค่าเฉลี่ย อีกทั้งประเด็นปัญหาปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำและการกระจายรายได้ของกลุ่มจังหวัดฯ โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีรายได้เฉลี่ยครัวเรือน ๑๙,๘๓๘ บาท/เดือน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่ ๒๓,๓๕๙ บาท/เดือน อยู่ในอันดับ ๑๕ ของกลุ่มจังหวัด ตลอดจนปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม การศึกษา ยาเสพติดและอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่กลุ่มจังหวัด จึงเป็นปัญหาสำคัญที่กลุ่มจังหวัดกำลังเผชิญอยู่จึงจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขประเด็นปัญหาดังกล่าวอย่างเร่ง

ด้วยจุดแข็งที่ได้เปรียบและประเด็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง จึงเห็นควรกำหนดแนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ จำแนกเป็นรายมิติ ดังนี้

มิติการเศรษฐกิจ ในรายด้านเกษตรควรกำหนดแนวทางการพัฒนาการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรอยู่ที่ร้อยละ ๖๙.๙๕ มากที่สุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัดให้เกิดประสิทธิภาพและความคุ้มค่า รวมทั้งการบริหารจัดการแหล่งน้ำที่มีอยู่ให้เกิดผลสัมฤทธิ์มากที่สุด และเป็นฐานการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานทดแทนของประเทศ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) ที่สามารถแปรรูปไปสู่อาหารและพลังงานทดแทน และจากการมีนโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) และแผนพัฒนาภาคได้กำหนดให้จังหวัดขอนแก่นเป็นหนึ่งในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ เร่งส่งเสริมการรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP และมีโรงงาน/ ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP/ HACCP เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง และสินค้าเกษตร อัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด และสินค้า GI เช่น อาหารทางเลือก และเวชสำอาง โดยนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์มาใช้ในการเพิ่มมูลค่า นอกจากนี้ในรายด้านระบบโครงข่ายคมนาคม เห็นควรเร่งพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้เป็นศูนย์กลางของภูมิภาคตั้งอยู่บนแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก(East-West Economic Corridor : EWEC) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) เป็นศูนย์กลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เชื่อมต่อกับพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ และประเทศเพื่อนบ้าน โดยการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมที่ยังเป็นจุดคอขวดในเส้นทางระหว่างจังหวัดและระหว่างกลุ่มจังหวัดรวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่างเส้นทางขนส่งทางถนนกับระบบขนส่งทางรางในพื้นที่กลุ่มจังหวัดที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้แก่ โครงการรถไฟทางคู่ ขอนแก่น-หนองคาย โครงการรถไฟทางคู่สายใหม่ บ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม โครงการรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ - หนองคาย เฟส ๒ เส้นทางโคราช-หนองคาย และขับเคลื่อนอุตสาหกรรมระบบรางเพื่อเป็นเครื่องยนต์ใหม่ (New engine) ในการยกระดับรายได้ของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น อีกทั้งในรายด้านอุตสาหกรรม การบริการและ การลงทุน จำเป็นต้องมีการส่งเสริมด้านการลงทุนในกลุ่มจังหวัดอย่างต่อเนื่อง สร้างการเติบโตในสาขาอุตสาหกรรม การค้าและบริการ กระจายการลงทุนในจังหวัดต่างๆ ตามศักยภาพและความโดดเด่น ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคต ในตลาดดิจิทัล เร่งปรับเปลี่ยนระบบตลาดมุ่งสู่เศรษฐกิจดิจิทัลอาศัยความได้เปรียบของระบบขนส่งและระบบชำระเงินผ่านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่มีอัตราการชำระเงินเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน

ตลอดจนในด้านการท่องเที่ยว จึงควรกำหนดแนวทางการส่งเสริม การท่องเที่ยวที่หลากหลายอย่างมีอัตลักษณ์และสร้างสรรค์ด้วยทุนทางวัฒนธรรม (Soft Power) อาทิ การท่องเที่ยวก่อนยุคประวัติศาสตร์ MICE City Medical hub และ การส่งเสริมและต่อยอดผ้าทอในกลุ่มจังหวัดต่อยอดเมืองหัตถกรรมโลกแห่งผ้ามัดหมี่ (Word Craft City for Ikat Mudmee) ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบความเป็นปกติใหม่ (New normal) เป็นโอกาสในการสร้างธุรกิจใหม่และการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานและการท่องเที่ยวพักผ่อนเป็นแบบ Workation

มิติสังคมและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เห็นควรดำเนินการจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่ให้ความสำคัญการสินค้าและบริการที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น Zero Waste Zero loss เกิดความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัย เป็นการเพิ่มโอกาสให้กับสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมพลังของคนรุ่นใหม่ ในการสร้างความเปลี่ยนแปลงสังคม โดยใช้เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างนวัตกรรมในรูปแบบต่างๆ ในด้านวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งใช้ประโยชน์จากการกลับคืนของแรงงานคืนถิ่น จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-19) ที่ทำให้กลุ่มจังหวัดมีแรงงานคุณภาพ แรงงานชั้นสูงและความหลากหลายของสาขามาเพื่อร่วมเป็นพลังขับเคลื่อนกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น ส่งเสริมหลักสิทธิมนุษยชนสร้างความเท่าเทียมในสังคม ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ LGBTQ + และเป็นกลุ่มจังหวัดแห่งความเท่าเทียมในทุกมิติอย่างแท้จริง การพัฒนาพลังคนรุ่นใหม่ ในการสร้างความเปลี่ยนแปลงสังคม โดยการส่งเสริมการสร้างสติปัญญา IQ และความฉลาดทางอารมณ์ EQ แก่เด็กในทุกช่วงวัย ลดอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนให้ลดลงต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมทั้งพัฒนาศักยภาพของคนให้สามารถหลุดพ้นจากความยากจน และกระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำของกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรม เป็นต้น

มิติด้านสิ่งแวดล้อม จะต้องกำหนดมาตรการเชิงป้องกันปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างครบวงจร โดยเฉพาะการแก้ปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้งในพื้นที่ลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำสาขา การจัดการกับปัญหาหมอกควัน ฝุ่น PM ๒.๕ อย่างจริงจัง รวมทั้งปัญหาขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในพื้นที่กลุ่มจังหวัดอย่างปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้การพัฒนากลไกระบบการอนุรักษ์รักษาพันธุ์สัตว์ป่าและพันธุ์พืชและการเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่มีสัดส่วนน้อยมากให้เพิ่มขึ้น ดังนั้นการพัฒนาในมิติด้านสิ่งแวดล้อมจึงเป็นหนึ่งในมิติที่สำคัญที่จำเป็นต้องดำเนินการควบคู่กับการพัฒนาในมิติด้านต่างๆ

เพื่อให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง “เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน” บนฐานแนวคิด BCG Model ตลอดจนข้อได้เปรียบและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มจังหวัดฯ แผนปฏิบัติการราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง จึงเป็นแนวทางสำคัญที่จำเป็นในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้อย่างเหมาะสม

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด เช่น ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP จังหวัด) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด

ในปี ๒๕๖๖ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่า ๑๐๔,๘๔๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๙๖ เมื่อเทียบกับกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีมูลค่าเป็นอันดับ ๒ โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ มีมูลค่าการผลิตภาคอุตสาหกรรมสูงสุด ๑๖๘,๘๘๐ ล้านบาท เมื่อพิจารณาจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พบว่าจังหวัดขอนแก่น มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดขอนแก่น สาขาอุตสาหกรรม ๗๒,๔๑๕ ล้านบาท รองลงมาคือจังหวัดกาฬสินธุ์ ๑๒,๗๒๕ ล้านบาท มหาสารคาม ๑๐,๒๒๓ ล้านบาท และร้อยเอ็ด ๙,๔๘๑ ล้านบาท ตามลำดับ

มูลค่าเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มาจากภาคนอกเกษตร ในปี ๒๕๖๖ มีมูลค่าเท่ากับ ๓๗๐,๙๘๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ จำนวน ๒,๒๔๐ ล้านบาท โดยภาค การบริการ มีมูลค่ามากที่สุด ๒๖๖,๑๔๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๖๓ รองลงมาเป็นภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๑๐๔,๘๔๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๔๙ และภาคเกษตรกรรม มูลค่า ๗๕,๓๐๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๗ ตามลำดับ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อหัวประชากร (Per provincial cluster product per capita) ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี ๒๕๖๖ มีมูลค่าเท่ากับ ๑๐๔,๑๑๖ บาท/ปี เป็นอันดับ ที่ ๑๓ ของ ๑๘ กลุ่มจังหวัด และเป็นอันดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผลิตภัณฑ์ มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อหัวเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๒.๓๒ (๒,๓๖๐ บาท) สำหรับจังหวัดในกลุ่ม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงสุด คือจังหวัดขอนแก่น (๑๓๑,๙๘๗ บาท/ปี) รองลงมา คือจังหวัดมหาสารคาม (๙๐,๙๙๖ บาท/ปี) จังหวัดกาฬสินธุ์ (๘๔,๗๘๕ บาท/ปี) และจังหวัดร้อยเอ็ด (๘๒,๔๙๑ บาท/ปี) ตามลำดับ

๓.๑.๓ การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีจุดเด่นอยู่ที่ภาคการค้า การบริการ ภาคอุตสาหกรรม และการคมนาคม โดยมีจังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์กลาง และภาคการเกษตร พืชอาหารและ พืชพลังงาน ซึ่งได้แก่ ข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง โดยมีจังหวัดร้อยเอ็ดเป็นฐานการผลิตข้าว โดยเฉพาะข้าว หอมมะลิ จังหวัดขอนแก่นเป็นฐานการผลิตอ้อย จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นฐานการผลิต มันสำปะหลัง ซึ่งผลผลิต สินค้าภาคเกษตรดังกล่าวเป็นผลผลิตของกลุ่มจังหวัด นอกจากนี้ยังมีการประกอบการและการลงทุนในการ แปรรูปสินค้าเกษตรดังกล่าวของภาคเอกชน ที่พร้อมจะทำการแปรรูปและส่งออกภายนอกประเทศและ ภายในประเทศ โดยอาศัยระบบการขนส่ง Logistic ผ่านทางรถไฟและรถยนต์ โดยเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจ ตะวันออก - ตะวันตก ไปยังประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและเส้นทางมิตรภาพ เพื่อส่งออกสินค้าไปยัง Eastern Sea Board สำหรับในส่วนของภาคการเกษตรพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการทำการเกษตรเขตน้ำฝน มีพื้นที่ในเขตชลประทานเพียงร้อยละ ๑๗ ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด นอกจากนี้ยังมีปัจจัยเสี่ยง ด้านเสถียรภาพของราคาอันเนื่องมาจากความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจทั้งในและภายนอกประเทศ รวมทั้ง ปัญหาการลดลงของแรงงานภาคการเกษตร ซึ่งเป็นผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่ภาคการผลิต สาขาอื่น ๆ ประกอบกับบริบทการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาในอนาคต ที่มีแนวโน้มความต้องการบริโภคอาหาร ปลอดภัย ความต้องการความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีศักยภาพในการพัฒนาที่สำคัญ ๆ ดังนี้

การเกษตรก้าวหน้า

การพัฒนาศักยภาพการผลิตเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน มีการเพิ่มพื้นที่ชลประทานในพื้นที่กลุ่มจังหวัด โดยได้จัดทำโครงการเพิ่มปริมาณเก็บกัก และระบบส่งน้ำ/ระบบกระจายน้ำเพื่อสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรและแก้ปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้ง การเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและพืชเศรษฐกิจหลักกลุ่มจังหวัด โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเกษตร ณ ราคาประจำปี เท่ากับ ๖๔,๘๖๑ ล้านบาท ขยายตัวจากปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๗๓๕ ล้านบาท

การอุตสาหกรรมก้าวไกล

ในปี ๒๕๖๖ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่า ๑๐๔,๘๔๕ ล้านบาท มีมูลค่าเป็นอันดับ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจังหวัดขอนแก่นผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด สาขาอุตสาหกรรม ๗๒,๔๑๕ ล้านบาท รองลงมาคือจังหวัดกาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด ตามลำดับ นอกจากนี้ การลงทุนด้านอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ในปี ๒๕๖๘ มีมูลค่าการลงทุนรวมเท่ากับ ๑๗๐,๙๐๘.๔๑ ล้านบาท มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๕,๔๒๗ และมีการจ้างแรงงานทั้งสิ้น ๘๕,๒๔๔ คน

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่หลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ตลอดจนการท่องเที่ยวด้วยทุนทางวัฒนธรรม (Soft Power) ส่งผลให้ในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๑๑,๔๖๘ ล้านบาท สูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด และมีจำนวนผู้เยี่ยมชม ๕.๒๕ ล้านคน โดยจังหวัดที่มีผู้เยี่ยมชมมากที่สุด คือ ขอนแก่น (ร้อยละ ๖๖.๘๓) รองลงมาคือ กาฬสินธุ์ (ร้อยละ ๑๒.๑๘) ร้อยเอ็ด (ร้อยละ ๑๑.๖๗) และมหาสารคาม (ร้อยละ ๙.๓๒) ตามลำดับ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน ๑,๐๗๓ บาท อัตราการเข้าพักเฉลี่ยร้อยละ ๔๒.๓๓ พำนักอยู่ ๑-๒ วัน ทั้งนี้สถานการณ์การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากการฟื้นตัวจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๑๙ ที่ผ่านมา

สังคมแห่งความสุข

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีจำนวนสถาบันการศึกษาทั้งสิ้น ๔,๐๐๖ แห่ง โดยแยกเป็นสถาบันอุดมศึกษา จำนวน ๒๐ แห่ง โรงเรียน ๓,๒๒๑ แห่ง สถาบันการอาชีวศึกษา ๗๓ แห่ง และศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) ๖๙๒ แห่ง ทั้งนี้มีสถานพยาบาลทั้งของภาครัฐและเอกชนรวมทั้งหมด ๘๙ แห่ง มีบุคลากรทางการแพทย์รวมทั้งหมด ๑๔,๕๐๔ คน โดยแบ่งเป็นประเภทบุคลากร ดังนี้ แพทย์ จำนวน ๒,๒๒๗ คน ทันตแพทย์ จำนวน ๔๗๕ คน เภสัชกร จำนวน ๘๓๖ คน พยาบาลวิชาชีพ จำนวน ๑๐,๒๙๓ คน พยาบาลเทคนิค จำนวน ๖๗๓ คน อย่างไรก็ตามประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีดัชนีสัมประสิทธิความไม่เสมอภาคทางรายได้เปรียบเทียบกับ (GIN) อยู่ที่ ๐.๓๙๓ ทั้งนี้เป็นผลมากร่วมมือกันทุกภาคส่วนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางในการพัฒนากลุ่มจังหวัดให้เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความน่าอยู่และทันสมัย (Smart Cluster)

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนา SWOT Analysis

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีศักยภาพและความท้าทายในการพัฒนาในหลายด้านการประเมินศักยภาพ สถานการณ์ปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด จำเป็นต้องวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งปัจจัยภายนอก (โอกาส/ภัยคุกคาม) และปัจจัยภายใน (จุดแข็ง/ข้อจำกัด) เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดในรอบปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ โดยสรุปรายละเอียดการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis) ของกลุ่มจังหวัด ดังนี้

การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

จุดแข็ง (Strengths)

S๑	ภูมิศาสตร์ตั้งอยู่บนแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) ที่ผ่านมาได้ดำเนินการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๑๒ กาฬสินธุ์-นาโคก แล้วเสร็จตามแนวโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มน้ำโขง (Greater Mekong Subregion : GMS) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) เป็นศูนย์กลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เชื่อมต่อกับพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน
S๒	มีความแข็งแกร่งในภาคอุตสาหกรรม (การผลิต) การเกษตร และภาคการบริการ (การศึกษา)
S๓	มีส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร อยู่ที่ร้อยละ ๖๙.๙๕ มากที่สุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด และเป็นฐานการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานทดแทนของประเทศ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) ที่สามารถแปรรูปไปสู่อาหารและพลังงานทดแทน
S๔	ผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) เช่น ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้, ข้าวเหนียวเขาวงกาฬสินธุ์, ข้าวทับทิมชุมแพ ผ้าไหมแพรวากาฬสินธุ์และผ้าไหมมัดหมี่ชนบท
S๕	มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่สามารถเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่ ได้แก่เขื่อนอุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น และเขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์
S๖	มีจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP จำนวน ๑,๗๒๒ ฟาร์ม และมีโรงงาน/ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP/HACCP จำนวน ๓๓ แห่ง เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เช่น อาหาร และเครื่องสำอาง เป็นต้น
S๗	มีโรงงานขนาดใหญ่แปรรูปพืชเศรษฐกิจหลักจำนวนมาก และมีสินค้าเกษตรหลากหลาย เป็นโอกาสในการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมการเกษตรมากขึ้น
S๘	มีประชากรวัยแรงงานเพียงพอและเป็นแหล่งผลิตแรงงานเป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการทั่วไป
S๙	มีความพร้อมด้านปัจจัยเพื่อรองรับการลงทุน เช่น การเป็นศูนย์กลางการศึกษาศูนย์บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข และมีศูนย์ราชการระดับภาค การเงินและธุรกิจตลอดจนเป็นศูนย์กลางของการส่งเสริมการลงทุน
S๑๐	มีจำนวนวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียนถึง ๑๓,๖๑๗ แห่งมากที่สุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด
S๑๑	มีแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เช่นการท่องเที่ยวก่อนยุคประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นแหล่งไดโนเสาร์กินพืชที่สมบูรณ์ที่สุดในประเทศไทย บริเวณอำเภอกุเวียง อำเภอยางคำจังหวัดขอนแก่น และ บริเวณภูกลุ่มข้าว อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งจังหวัดขอนแก่นได้ยื่นความจำนงต่อคณะกรรมการส่งเสริมการอนุรักษ์แหล่งธรณีวิทยา

	และจัดตั้งอุทยานธรณี และผ่านการประเมินและได้รับการประกาศรับรองเป็นอุทยานธรณีระดับประเทศ และกำลังก้าวสู่การเป็นอุทยานธรณีโลกของยูเนสโก
S๑๒	จังหวัดขอนแก่นที่ได้รับการจัดตั้งให้เป็น Smart City MICE City Medical hub และ ทัศนกรรมโลกแห่งผ้ามัดหมี่ (Word Craft City for Ikat (Mudmee))
S๑๓	มีการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่จะผลักดันให้เป็น เวชนคร (Medico polis)
S๑๔	อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วย ๕ โรคร้ายแรงที่สำคัญ ร้อยละ ๑.๘๓ เพิ่มขึ้นน้อยสุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด

จุดอ่อน ข้อจำกัด (Weakness)

W๑	ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ (ข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง) เฉลี่ยต่อไร่ยังคงอยู่ในอัตราต่ำกว่าค่าเฉลี่ย
W๒	สัดส่วนหมู่บ้านที่มีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี อยู่ที่ร้อยละ ๓๗.๗๙ อยู่ในอันดับสุดท้ายของประเทศ
W๓	สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก
W๔	การเพิ่มมูลค่าจากการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรยังไม่หลากหลาย และยังเป็นการแปรรูปขั้นต้น
W๕	พื้นที่ชลประทานยังมีน้อยเพียงร้อยละ ๑๖.๓๘ และขาดการจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ การส่งและกระจายน้ำเข้าสู่แปลงไร่นายังไม่ทั่วถึงได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และไม่สามารถเชื่อมโยงต่อเนื่อง ทั้ง ๔ จังหวัด
W๖	การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพในการผลิตและขนส่งยังอยู่ในระดับต่ำ
W๗	กำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ เนื่องจากความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ SMEs และการขยายการตลาดยังไม่เข้มแข็งและแข่งขันได้
W๘	สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่ ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ย
W๙	ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) ยังมีน้อยและยังไม่มีกรอบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคตในกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรม
W๑๐	แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐานและครบวงจร และขาดการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด
W๑๑	รายได้การท่องเที่ยวยังกระจุกตัวในจังหวัดขอนแก่นถึงร้อยละ ๘๐
W๑๒	คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียนไทย ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและอยู่ในลำดับ ๑๕ ของกลุ่มจังหวัด และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (O-net) ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและอยู่ในลำดับ ๑๔ ของกลุ่มจังหวัด และสัดส่วนนักเรียนด้อยโอกาสต่อนักเรียนทั้งหมด ร้อยละ ๗๗.๒ อันดับี่ ๑๗ ของ ๑๘ กลุ่มจังหวัด
W๑๓	รายได้เฉลี่ยครัวเรือน ๑๙,๘๓๘ บาท/เดือน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่ของประเทศที่ ๒๓,๓๕๙ บาท/เดือน อยู่ในอันดับ ๑๕ ของกลุ่มจังหวัด
W๑๔	ปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำยังสูง (ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ ปี ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ ๐.๔๑๗)

W๑๕	สัดส่วนผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ลำพังคนเดียวร้อยละ ๘.๘๘ อยู่ในอันดับ ๑๑ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด
W๑๖	สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงานทั้งหมดต่ำกว่าค่าเฉลี่ย
W๑๗	อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนยังสูง (ต่อประชากรแสนคน ค่าสถิติอยู่ที่ ๑๔.๑๐ อยู่ในอันดับที่ ๑๖ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด)
W๑๘	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัดต่ำ (ร้อยละ ๘.๑๗ อยู่ในอันดับที่ ๑๗ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด)
W๑๙	จำนวนระบบพยากรณ์และอุปกรณ์เตือนภัยล่วงหน้ายังมีน้อยและไม่ครอบคลุมในทุกพื้นที่ (ค่าสถิติจำนวน ๓๔ ขึ้น น้อยกว่าค่าเฉลี่ย (๑๗๓ ขึ้น) อยู่ในอันดับที่ ๑๕ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด)
W๒๐	ปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้งซ้ำซากในลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำสาขาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด
W๒๑	ปัญหาฝุ่น คิว้นจากการเผาเศษวัสดุทางการเกษตร

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาส (Opportunities)

O๑	มีโครงการพัฒนาการขนส่งทางรางในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ได้แก่โครงการรถไฟทางคู่ ขอนแก่น-หนองคาย โครงการ รถไฟฟ้าทางคู่สายใหม่ บ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม โครงการรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ – หนองคาย เฟส ๒ เส้นทางโคราช-หนองคาย
O๒	มีโครงการพัฒนาท่าอากาศยานขอนแก่น และร้อยเอ็ดให้สามารถรองรับอัตราการเติบโตของจำนวนผู้โดยสารและจำนวนเที่ยวบินเพิ่มมากขึ้น
O๓	มีนโยบายพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาคในโครงการพัฒนาท่าเรือบก (Dry Port) ของการทำเรือแห่งประเทศไทย บริเวณอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น โครงการก่อสร้างระบบท่อขนส่งน้ำมันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมทั้งคลังน้ำมัน ในพื้นที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเมื่อระบบแล้วเสร็จจะสามารถลดปริมาณการขนส่งน้ำมันทางรถบรรทุก ลงไปจำนวนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ เที่ยวต่อปี คิดเป็นการประหยัดเชื้อเพลิงในการขนส่ง ลงไปได้กว่า ๒๑ ล้านลิตรต่อ
O๔	มีการส่งเสริมสนับสนุนระบบการขนส่งทางรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน เทคโนโลยีอวกาศให้เป็นอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนเข้าสู่ประเทศที่มีรายได้สูง
O๕	การเปิดใช้เส้นทางโครงการรถไฟความเร็วปานกลางระหว่าง สปป.ลาว-จีน ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ โอกาสที่นักท่องเที่ยวชาวจีนจะเข้ามาใน สปป.ลาวก็มีสูงขึ้น และอาจจะขยายไปยังประเทศใกล้เคียงได้ง่ายขึ้น
O๖	แนวคิดการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่ให้ความสำคัญการสินค้าและบริการที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น Zero Waste Zero loss เกิดความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัย เป็นการเพิ่มโอกาสให้กับสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัด
O๗	ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และ เศรษฐกิจสีเขียว (Green economy)
O๘	นโยบายส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน จากเอทานอลเป็นการเพิ่มโอกาสการผลิตสินค้าเกษตรประเภทพืชพลังงานโดยเฉพาะ อ้อยและ มันสำปะหลัง และพลังงานจากลม แสงอาทิตย์ และชีวมวล
O๙	นโยบายส่งเสริมให้เกษตรกรมีทักษะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น (Smart Farmers - Start up) ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรมาตรฐานสูง และการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
O๑๐	ระบบตลาดและระบบขนส่งสินค้าในปัจจุบันเอื้อต่อการประกอบธุรกิจในระบบเศรษฐกิจดิจิทัล

O๑๑	นโยบายการจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
O๑๒	พลังของคนรุ่นใหม่ ในการสร้างความเปลี่ยนแปลงสังคม โดยใช้เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อในการสร้างนวัตกรรมในรูปแบบต่างๆ ในด้านวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
O๑๓	การกลับคืนของแรงงานคืนถิ่นจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ทำให้กลุ่มจังหวัดมีแรงงานคุณภาพ แรงงานชั้นสูง และความหลากหลายของสาขามาเพื่อร่วมเป็นพลังขับเคลื่อนกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น
O๑๔	การเปลี่ยนแปลงหลังยุคโควิด - ๑๙ มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่ความเป็นปกติใหม่ (new normal) เป็นโอกาสในการสร้างธุรกิจใหม่และการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน และการท่องเที่ยวพักผ่อนเป็นแบบ Workation
O๑๕	นโยบายส่งเสริมหลักสิทธิมนุษยชน สร้างความเท่าเทียมกันในทุกมิติ ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ LGBTQ+

อุปสรรค ภัยคุกคาม (Treats)

T๑	ปัญหาราคาสินค้าภาคการเกษตรไม่มีเสถียรภาพ และมีการปรับราคาปัจจัยการผลิตให้สูงขึ้น
T๒	ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก ทำให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ (น้ำท่วม ฝนแล้ง) ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการผลิตสินค้าเกษตร และส่งผลกระทบต่อทรัพยากรป่าไม้และแหล่งน้ำ
T๓	การเปิดความร่วมมือทางการค้ากับประเทศต่าง ๆ ส่งผลให้การแข่งขันมีความรุนแรงมากขึ้น และในกรณีที่ประเทศไทยยังไม่ตัดสินใจในการเข้าร่วมในการเข้าร่วมบางข้อตกลงทางการค้า อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ
T๔	มีแนวโน้มการเข้าสู่สังคมสูงอายุ ส่งผลต่อจำนวนแรงงาน และสวัสดิการ
T๕	การเปิดใช้เส้นทางโครงการรถไฟความเร็วปานกลางระหว่าง สปป.ลาว-จีน ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ โอกาสที่สินค้าจีนจะเข้ามาทำตลาดใน สปป.ลาวก็มีสูงขึ้น และอาจจะขยายไปยังประเทศใกล้เคียงได้ง่ายขึ้น
T๖	การกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี เช่น มาตรฐานการผลิต สินค้ามาตรฐาน ด้านความปลอดภัย ความสะอาด สุขอนามัย มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานทางทรัพย์สินทางปัญญา
T๗	จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมมีการหดตัวมากขึ้นตามการใช้จ่ายในทุกหมวดจากกำลังซื้อที่อ่อนแอ รวมถึงความ และการหดตัวต่อเนื่องจากอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศที่อ่อนแอ
T๘	ตำแหน่งงานและความพร้อมของการรองรับแรงงานคืนถิ่นจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ยังไม่เพียงพอ
T๙	ปัญหาภัยคุกคามไซเบอร์ที่มีซับซ้อน และทวีความรุนแรง และก่อความเสียหายมากขึ้น
T๑๐	ภัยคุกคามในปัจจุบันมีความความผันผวน (Volatility) ความไม่แน่นอน (Uncertainty) ความสลับซับซ้อน (Complexity) ความคลุมเครือ (Ambiguity) “VUCA World” เพราะการเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมเศรษฐกิจในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเป็นความท้าทายของกลุ่มจังหวัดที่ต้องทำความเข้าใจและปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของการเมืองเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันอย่างรวดเร็ว

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคามของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางสามารถนำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบแมตริกซ์ เพื่อกำหนดทิศทาง*/แนวทางการพัฒนาได้ดังนี้

TOWS MATRIX

		INTERNAL FACTORS	
EXTERNAL FACTORS		Strengths (S)	Weaknesses (W)
	Opportunities (O)	Strengths/ Opportunities (SO)	Weaknesses/ Opportunities (WO)
	Threats (T)	Strengths/ Threats (ST)	Weaknesses/ Threats (WT)

ผลการวิเคราะห์ กลยุทธ์ TOWS Matrix เพื่อหากกลยุทธ์ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

(๑) SO Strategy กลยุทธ์เชิงรุก กลยุทธ์การพัฒนาจุดแข็งให้โดดเด่นประกอบกับการใช้ประโยชน์จากโอกาสเพื่อเสริมข้อได้เปรียบ

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
<p>๑) ภูมิศาสตร์ ตั้งอยู่บนแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) ที่ผ่านมาได้ดำเนินการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๑๒ กาฬสินธุ์-นาไคร้ แล้วเสร็จตามแนวโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มน้ำโขง (Greater Mekong Subregion : GMS) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) เป็นศูนย์กลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เชื่อมต่อกับพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศและประเทศเพื่อนบ้านศูนย์กลางทางการแพทย์ของอนุภาคลุ่มน้ำโขง</p> <p>๒) มีความพร้อมด้านปัจจัยเพื่อรองรับการลงทุน เช่น การเป็นศูนย์กลางการศึกษา ศูนย์บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข และมีศูนย์ราชการระดับภาค การเงินและธุรกิจตลอดจนเป็นศูนย์กลางของการส่งเสริมการลงทุน</p> <p>๓) เป็นฐานการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานทดแทนของประเทศ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) ที่สามารถแปรรูปไปสู่อาหารและพลังงานทดแทน</p>	<p>๑) มีโครงการพัฒนาการขนส่งทางรางในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ได้แก่โครงการรถไฟทางคู่ ขอนแก่น-หนองคาย โครงการ รถไฟทางคู่สายใหม่ บ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม โครงการรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ – หนองคาย เฟส ๒ เส้นทางโคราช-หนองคาย</p> <p>๒) มีเส้นทางโครงการรถไฟความเร็วปานกลางระหว่าง สปป.ลาว-สาธารณรัฐประชาชนจีน เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับลาวและจีนตอนใต้</p> <p>๓) มีโครงการพัฒนาท่าอากาศยานขอนแก่น และร้อยเอ็ดให้สามารถรองรับอัตราการเติบโตของจำนวนผู้โดยสารและจำนวนเที่ยวบินเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๔) มีนโยบายพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาคในโครงการพัฒนาท่าเรือบก (Dry Port) ของการทำเรือแห่งประเทศไทย บริเวณอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น โครงการก่อสร้างระบบท่อขนส่งน้ำมันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p>

<p>๔) มีโรงงานขนาดใหญ่แปรรูปพืชเศรษฐกิจหลักจำนวนมาก และมีสินค้าเกษตรหลากหลายเป็นโอกาสในการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรม</p> <p>๕) มีการจัดตั้งความเป็นเลิศทางการแพทยมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่จะผลักดันให้เป็นศูนย์กลางด้านการแพทย์และสุขภาพ ((wellness and medical hub)</p> <p>๖) มีประชากรวัยแรงงานเพียงพอและเป็นแหล่งผลิตแรงงานที่เป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการทั่วไป</p> <p>๗) ผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดได้รับการรับรองบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) เช่น ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ ข้าวเหนียวเขาวงกตสีนรุ้ ข้าวทับทิมชุมแพ ผ้าไหมแพรวากาฬสินธุ์ และผ้าไหมมัดหมี่ชนบท</p> <p>๘) มีความแข็งแกร่งทางด้านทุนทางวัฒนธรรม (Soft Power) เช่น ศิลปะการแสดง เทศกาลอาหาร และสิ่งทอ (ผ้าไหม) เป็นต้น</p> <p>๙) มีแหล่งท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เช่น แหล่งขุดค้นซากฟอสซิลไดโนเสาร์กินพืชที่สมบูรณ์ที่สุดในประเทศไทย บริเวณอำเภอกุเวียง อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น และบริเวณภูกลุ่มข้าว อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งจังหวัดขอนแก่นได้ยื่นความจำนงต่อคณะกรรมการส่งเสริมการอนุรักษ์แหล่งธรณีวิทยาและจัดตั้งอุทยานธรณี และผ่านการประเมินและได้รับการประกาศรับรองเป็นอุทยานธรณีระดับโลกและได้รับการกำลังก้าวเข้าสู่การเป็นอุทยานธรณีโลกของยูเนสโก</p>	<p>รวมทั้งคลังน้ำมัน ในพื้นที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเมื่อระบบแล้วเสร็จจะสามารถลดปริมาณการขนส่งน้ำมันทางรถบรรทุกลงไปจำนวนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ เทียต่อปี คิดเป็นการประหยัดเชื้อเพลิงในการขนส่งลงไปได้กว่า ๒๑ ล้านบาทต่อปี</p> <p>๕) มีการส่งเสริมสนับสนุนระบบการขนส่งทางรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน เทคโนโลยีอวกาศให้เป็นอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนเข้าสู่ประเทศที่มีรายได้สูง</p> <p>๖) นโยบายส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนจากเอทานอลเป็นการเพิ่มโอกาสการผลิตสินค้าเกษตรประเภทพืชพลังงานโดยเฉพาะ อ้อยและมันสำปะหลัง และพลังงานจากลม แสงอาทิตย์ และชีวมวล</p> <p>๗) นโยบายส่งเสริมให้เกษตรกรมีทักษะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น (Smart Farmers - Start up) ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรมาตรฐานสูง และการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร</p> <p>๘) นโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy)</p> <p>๙) แนวคิดการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่ให้ความสำคัญการสินค้าและบริการที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น Zero Waste Zero loss เกิดความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัย เป็นการเพิ่มโอกาสให้กับสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๑๐) พลังของคนรุ่นใหม่ ในการสร้างความเปลี่ยนแปลงสังคม โดยใช้เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อในการสร้างนวัตกรรมในรูปแบบต่างๆ ในด้านวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ศิลปะวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
--	--

กลยุทธ์เชิงรุก (SO)

- ๑) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างคมนาคมขนส่งทางบกให้เชื่อมโยงกับระบบขนส่งทางรางและทางอากาศ เพื่อเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและโลจิสติกส์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เชื่อมต่อกับพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ และประเทศเพื่อนบ้าน
- ๒) ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) มุ่งเน้นการส่งเสริมการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงาน (ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย) สามารถแปรรูปไปสู่อาหารและพลังงานทดแทน (เชื้อเพลิงเอทานอล)
- ๓) ส่งเสริมให้เกษตรกรมีทักษะการเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น (Smart Farming-Start Up) ส่งเสริมและรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP และให้โรงงานผลิตสินค้าเกษตรและอาหารได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP/HACCP เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง
- ๔) ส่งเสริมสินค้าอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด สินค้า GI เช่น อาหารทางเลือก เวชสำอาง โดยนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์มาใช้ในการเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งเป็นศูนย์กลางด้านการแพทย์และสุขภาพ (wellness & medical hub) ของภูมิภาค
- ๕) ส่งเสริมให้มีการจัดพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับสินค้าและบริการที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น Zero Waste Zero loss

(๒) ST Strategy กลยุทธ์เชิงป้องกัน การพัฒนาจุดแข็งให้โดดเด่นประกอบกับการลดปัจจัยเสี่ยงภายนอกเพื่อเสริมจุดแข็ง

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน	อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก
<p>๑) ภูมิศาสตร์ตั้งอยู่บนแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) ที่ผ่านมาได้ดำเนินการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๑๒ กภาพสินธุ์-นาไคร้ แล้วเสร็จตามแนวโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มน้ำโขง (Greater Mekong Subregion : GMS) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) เป็นศูนย์กลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เชื่อมต่อกับพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศและประเทศเพื่อนบ้านศูนย์กลางทางการแพทย์ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง</p> <p>๒) เป็นฐานการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานทดแทนของประเทศ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) ที่สามารถแปรรูปไปสู่อาหารและพลังงานทดแทน</p> <p>๓) มีโรงงานขนาดใหญ่แปรรูปพืชเศรษฐกิจหลักจำนวนมาก และมีสินค้าเกษตรหลากหลาย เป็นโอกาสในการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรม</p> <p>๔) มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่สามารถเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่ ได้แก่ เขื่อนอุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น และเขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์</p>	<p>๑) การเปิดใช้เส้นทางโครงการรถไฟความเร็วปานกลางระหว่าง สปป.ลาว-สาธารณรัฐประชาชนจีน มีโอกาสที่สินค้าจีนจะเข้ามาทำตลาดในประเทศไทย</p> <p>๒) ปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรผันผวนและขาดเสถียรภาพ</p> <p>๓) ปัญหาอัตราเงินเฟ้อ ราคาน้ำมันสูง และราคาปัจจัยการผลิตเพิ่มสูงขึ้น</p> <p>๔) การกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี เช่น มาตรฐานการผลิต สินค้ามาตรฐานด้านความปลอดภัย ความสะอาด สุขอนามัย มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานทรัพย์สินทางปัญญา</p> <p>๕) ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกทำให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ (น้ำท่วม ฝนแล้ง) ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการผลิตสินค้า และส่งผลกระทบต่อทรัพยากรป่าไม้และแหล่งน้ำ</p> <p>๖) การเปิดความร่วมมือทางการค้ากับประเทศต่างๆ ส่งผลให้การแข่งขันมีความรุนแรงมากขึ้น และในกรณีที่ประเทศไทยยังไม่ตัดสินใจในการเข้า</p>

<p>๕) มีความพร้อมด้านปัจจัยเพื่อรองรับการลงทุน เช่น การเป็นศูนย์กลางการศึกษา ศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ และสาธารณสุขของภูมิภาค ศูนย์ราชการระดับภาค ศูนย์กลางด้านการเงิน การลงทุน และการประกอบธุรกิจ</p> <p>๖) มีแหล่งท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เช่น แหล่งขุดค้นซากฟอสซิลไดโนเสาร์กินพืชที่สมบูรณ์ที่สุดในประเทศไทย บริเวณอำเภอกุเวียง อำเภอกุเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น และบริเวณภูมู่ข้าว อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งจังหวัดขอนแก่นได้ยื่นความจำนงต่อคณะกรรมการส่งเสริมการอนุรักษ์แหล่งธรณีวิทยาและจัดตั้งอุทยานธรณี และผ่านการประเมินและได้รับการประกาศรับรองเป็นอุทยานธรณีระดับประเทศ และกำลังก้าวเข้าสู่การเป็นอุทยานธรณีโลกของยูเนสโก</p>	<p>ร่วมในบางข้อตกลงทางการค้า อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ</p>
--	--

<p>กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST)</p> <p>๑) กำหนดแนวทางการพัฒนาเชิงป้องกัน ใช้จุดแข็งด้านทำเลที่ตั้งที่สามารถเชื่อมโยงทั้งเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก เพื่อโอกาสการเป็นศูนย์กลางของระบบโลจิสติกส์และศูนย์การกระจายสินค้าของภูมิภาค</p> <p>๒) ขับเคลื่อนเศรษฐกิจในทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็น ภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตร และภาคบริการ</p> <p>๓) ส่งเสริมการปลูกพืชที่หลากหลาย พร้อมกับการต่อยอดผลผลิตสินค้าเกษตรหลัก (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) ด้วยการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อลดต้นทุนการผลิตและแปรรูปที่มีมูลค่าสูง</p> <p>๔) เร่งส่งเสริมการลงทุน การสร้างงาน ส่งเสริมการท่องเที่ยวจากภายนอกกลุ่มจังหวัด</p>

(๓) WO Strategy กลยุทธ์เชิงแก้ไข กลยุทธ์การลดจุดอ่อนโดยใช้ประโยชน์จากโอกาส

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
<p>๑) พืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย</p> <p>๒) การเพิ่มมูลค่าจากการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรยังไม่หลากหลาย และยังเป็นการแปรรูปขั้นต้น</p> <p>๓) การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพในการผลิตและขนส่งยังอยู่ระดับต่ำ</p> <p>๔) กำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ เนื่องจากความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ SMEs และการขยายการตลาดยังไม่เข้มข้นและแข่งขันได้</p> <p>๕) ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start Up) ยังมีน้อยและยังไม่มี การออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ</p>	<p>๑) นโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy)</p> <p>๒) นโยบายส่งเสริมให้เกษตรกรมีทักษะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น (Smart Farmers - Start up) ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรมาตรฐานสูง และการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร</p> <p>๓) นโยบายส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน จากเอทานอลเป็นการเพิ่มโอกาสการผลิตสินค้าเกษตรประเภทพืชพลังงานโดยเฉพาะ อ้อย และ</p>

<p>(Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคตในกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๖) ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะฝีมือ ผลผลิตภาพแรงงานต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ และสัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงานทั้งหมดต่ำกว่าค่าเฉลี่ย</p> <p>๗) ปริมาณฝุ่น PM๒.๕ ปัญหามลพิษ คิวจากการเผาเศษวัสดุทางการเกษตร</p>	<p>มันสำปะหลัง และพลังงานจากลม แสงอาทิตย์ และชีวมวล</p> <p>๔) มีโครงการพัฒนาการขนส่งทางรางในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ได้แก่โครงการรถไฟทางคู่ ขอนแก่น-หนองคาย โครงการ รถไฟทางคู่สายใหม่ บ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม โครงการรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ – หนองคาย เฟส ๒ เส้นทางโคราช-หนองคาย</p> <p>๕) ระบบตลาดและระบบขนส่งสินค้าในปัจจุบันเอื้อต่อการประกอบธุรกิจในระบบเศรษฐกิจดิจิทัล</p> <p>๖) มีนโยบายพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โครงการพัฒนาท่าเรือบก (Dry Port) ของการทำเรือแห่งประเทศไทย บริเวณอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น โครงการก่อสร้างระบบท่อขนส่งน้ำมันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งคลังน้ำมันในพื้นที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเมื่อระบบแล้วเสร็จจะสามารถลดปริมาณการขนส่งน้ำมันทางรถบรรทุกลงไป จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ เที่ยว/ปี คิดเป็นการประหยัดเชื้อเพลิงในการขนส่งลงไปได้กว่า ๒๑ ล้านลิตร/ปี</p> <p>๗) นโยบายการจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p>
<p>กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO)</p> <p>๑) ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจตาม BCG Model มาแก้ไขปัญหาพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง)</p> <p>๒) ส่งเสริมให้เกษตรกรมีทักษะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น (Smart Farmers - Start up) ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร</p> <p>๓) ผลักดันโครงการพัฒนาการขนส่งทางรางในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ได้แก่โครงการรถไฟทางคู่ขอนแก่น-หนองคาย รถไฟทางคู่สายใหม่บ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนมโครงการรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ - หนองคาย เฟส ๒</p> <p>๔) ผลักดันโครงการพัฒนาท่าเรือบก (Dry Port) ของการทำเรือแห่งประเทศไทย จังหวัดขอนแก่น</p> <p>๕) ผลักดันโครงการก่อสร้างระบบท่อขนส่งน้ำมันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมทั้งคลังน้ำมันในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น เพื่อประหยัดเชื้อเพลิงในการขนส่ง</p> <p>๖) ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้ตระหนักถึงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมการจัดการภาคอุตสาหกรรมให้เข้าสู่ระบบ ๑๐๐%</p> <p>๗) ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมด้านการรับกำจัดของเสียในพื้นที่เพื่อรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม</p>	

(๔) WT Strategy กลยุทธ์เชิงรับ กลยุทธ์การลดจุดอ่อนโดยหลีกเลี่ยงการเผชิญอุปสรรค

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน	อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก
<p>๑) ขาดประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ ปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้งซ้ำซากในกลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำสาขาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด</p> <p>๒) พืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย</p> <p>๓) กำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ เนื่องจากความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ SMEs และการขยายการตลาดยังไม่เข้มข้นและแข่งขันได้</p> <p>๔) ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start Up) ยังมีน้อยและยังไม่มีกรอบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคตในกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรม</p>	<p>๑) ภัยพิบัติจากผลกระทบสภาวะโลกร้อน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต</p> <p>๒) ต้นทุนการผลิตปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและค่าครองชีพ</p> <p>๓) สังคมให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชน</p>
<p>กลยุทธ์เชิงรับ (WT)</p> <p>๑) ยกระดับศักยภาพและประสิทธิภาพของการผลิตของ SMEs ให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น และเตรียมความพร้อมในการขยายการตลาดไปยังประเทศเพื่อนบ้านให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศ เช่น จีน เวียดนาม ได้</p> <p>๒) สนับสนุนการผลิตวัตถุดิบต้นน้ำอย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มผลผลิตของวัตถุดิบต้นน้ำให้มีความเพียงพอและมีคุณภาพ</p>	

ความคาดหวังของผู้รับบริการ

ประเด็นปัญหาและความต้องการ	
ด้านความรู้	<ol style="list-style-type: none"> กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม ข้อกำหนดในการปฏิบัติงานขออนุมัติ/อนุญาต การขอการรับรองมาตรฐาน การใช้พลังงานและวัตถุดิบอย่างคุ้มค่าและมีผลผลิตภาพสูง การเพิ่มทักษะและองค์ความรู้ให้กับแรงงานภาคอุตสาหกรรม ข้อมูลด้านการวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งการใช้นวัตกรรมในพื้นที่ ข้อมูลสารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและข้อมูลเตือนภัยที่ถูกต้อง ทันต่อเวลา และสถานการณ์
ด้านการส่งเสริม	<ol style="list-style-type: none"> การสร้างมูลค่าเพิ่มพืชเศรษฐกิจ/สัตว์เศรษฐกิจทางเลือก เช่น มะม่วง ข้าวโพด ผักอินทรีย์ สุกกร โคขุน การให้คำปรึกษาแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านการตลาดต่างประเทศ การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใช้และผู้บริโภค การสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เชิงนวัตกรรม การต่อยอดวัตถุดิบที่เป็นผลพลอยได้จากการผลิต การกำหนดผังเมืองรวมให้มีความชัดเจน
ด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพภาครัฐ	<ol style="list-style-type: none"> บูรณาการกฎหมายในแต่ละกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานและการขออนุญาต ให้รวดเร็วทันสถานการณ์ การนำนวัตกรรมมาเป็นเครื่องมือในการให้บริการแก่ผู้รับบริการเพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็วและลดระยะเวลาในการดำเนินการ
ด้านมาตรฐานการผลิตและการจัดการ	<ol style="list-style-type: none"> การจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ การจัดการกากอุตสาหกรรมที่ถูกต้อง ตามกฎหมายกำหนด การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมทำ zero waste การบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ให้มีราคาที่เหมาะสม สินค้ามีมาตรฐานทำให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้ การส่งเสริมการลงทุนของผู้ประกอบการ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความน่าอยู่และทันสมัย (Smart Cluster) มีเศรษฐกิจแห่งอนาคตที่เติบโตอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการลงทุนการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ สามารถตอบสนองเชื่อมโยงความต้องการของตลาดในอนาคทั้งภายในและภายนอกประเทศ ได้อย่างโดดเด่น รวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ชุมชน และสังคมมีศักยภาพบนฐานภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม สามารถพึ่งพาตนเองและมีภูมิคุ้มกันในการจัดการภัยพิบัติภัยในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างเท่าทัน ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและมีความเป็นสากล โดยได้กำหนดกรอบแนวคิด การพัฒนาในระยะ ๕ ปี ข้างหน้าโดยพิจารณาจากทั้งยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล ศักยภาพและปัญหา ความต้องการของพื้นที่ เป็นการวางเป้าหมายให้เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความน่าอยู่และทันสมัย (Smart Cluster) มีเศรษฐกิจแห่งอนาคตที่เติบโตอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐาน ทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการลงทุนการผลิตสินค้า และบริการมูลค่าสูง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ สามารถตอบสนองเชื่อมโยงความต้องการของตลาดในอนาคทั้งภายในและภายนอกประเทศได้อย่างโดดเด่น รวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ชุมชน และสังคมมีศักยภาพบนฐานภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม สามารถพึ่งพาตนเองและมีภูมิคุ้มกันในการจัดการภัยพิบัติภัยในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างเท่าทัน ดำรงชีวิต อย่างมีความสุขและมีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและมีความเป็นสากลภายใต้หมุดหมายการพัฒนา ดังนี้

๑. Future Economy การเติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต ประกอบด้วย ๓ ส่วนสำคัญ ได้แก่

๑.๑ การเกษตรแห่งอนาคต ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดได้รับการปรับโครงสร้างให้เป็น ภาคการผลิตที่มีผลตอบแทนสูง ผ่านการยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร นำ BCG model มาเป็นแนวคิดในการพัฒนาผสานกับภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรม เริ่มจากพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ที่สำคัญต่อภาคเกษตร เช่น แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบการตรวจรับรองมาตรฐาน และการพัฒนา ระบบโลจิสติกส์การเกษตร สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ และสร้างผู้ประกอบการด้านเกษตร ที่สามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๑.๒ การค้าการลงทุนแห่งอนาคต SMEs Start up วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม มีศักยภาพ สามารถนำอัตลักษณ์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชุมชนมาเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและเข้าถึงตลาดสมัยใหม่ โครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัด และภูมิภาค เป็นศูนย์กลางขนส่งระบบรางในภูมิภาค ขับเคลื่อนเมืองนวัตกรรมระบบราง และการตลาดดิจิทัล

๑.๓ สร้างคุณค่าการท่องเที่ยวแห่งอนาคต สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดได้แก่การท่องเที่ยว ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรม การท่องเที่ยวชุมชน) แหล่งท่องเที่ยวได้รับการดูแลรักษา อย่างยั่งยืน เน้นคุณค่าอย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้างพื้นที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ เพื่อตอบสนอง ทิศทางการท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มมูลค่าและกระจายรายได้การท่องเที่ยวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อย ด้วยการสร้างอัตลักษณ์และการเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย

๒. Green Growth การเติบโตบนเศรษฐกิจสีเขียว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้รับการส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) มีการ พัฒนาระบบกลไกการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหาร

จัดการน้ำอย่างบูรณาการการพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมรวมถึงการส่งเสริมความเป็นเมืองและชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัด การจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่น คิวของของกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ แบบบูรณาการ และจากการที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีพื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับผลกระทบที่รุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ต้องได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงลดลงทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติและบูรณาการความร่วมมือระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาและการป้องกันภัยธรรมชาติ สาธารณภัยอย่างเป็นรูปธรรม

๓. Social Sustainability สังคมเป็นสุขอย่างยั่งยืน

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียมพัฒนาชุมชนพื้นที่และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคนส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและชุมชนบนความก้าวหน้าของเทคโนโลยี และโรคอุบัติใหม่ พัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุข ชีวอนามัยที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเพื่อให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นและส่งเสริมการพัฒนาชุมชน/พื้นที่เชิงสร้างสรรค์ให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

เป้าหมายการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบไปด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งมีกรอบแนวคิดการพัฒนาในระยะ ๕ ปี ข้างหน้าโดยพิจารณาจากทั้งยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล ศักยภาพและปัญหาความต้องการของพื้นที่ โดยได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ว่า “เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“มุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี และมาตรฐาน
ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

๓.๒.๒ พันธกิจ

- ๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมและ SMEs ด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยี และมีมาตรฐาน
- ๒) อุตสาหกรรม และ SMEs ได้รับการส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการด้วยธรรมาภิบาล และสร้างเครือข่ายภาคอุตสาหกรรมที่เข้มแข็งยั่งยืน

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม และ SMEs

- เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมการผลิต และ SMEs เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี
๒. ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงานภาคอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตและการตลาดสู่สากล

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP ภาคอุตสาหกรรมการผลิต
- ๒) มูลค่าการจำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรม OTOP ,SMEs , START UP เพิ่มขึ้น
- ๓) สถานประกอบการเข้าร่วมโครงการสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต หรือลดความสูญเสีย หรือลดต้นทุน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

กลยุทธ์ / โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม และ SMEs		
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมการผลิตและ SMEs เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม	-
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมพัฒนา ศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงานภาคอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตและการตลาดสู่สากล	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม	-

๒) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๒ การสร้างเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และสถาบัน การศึกษา เพื่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมและ SMEs ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม และมีธรรมาภิบาลเพิ่มขึ้น

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑) สามารถรณรงค์และสร้างจิตสำนึก เกิดการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในการเฝ้าระวัง การเกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

๒) เกิดการบริหารเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงมีทัศนคติเชิงบวก ต่อภาคอุตสาหกรรม

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙
แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๒ การสร้างเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และสถาบัน การศึกษา เพื่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมและ SMEs ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม		
ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม และมีธรรมาภิบาลเพิ่มขึ้น	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม	-

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

- ไม้ได้รับงบประมาณ

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติการสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

	แผนปฏิบัติการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ อก.	แผนปฏิบัติการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สปอ.	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๘)	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐
วิสัยทัศน์	การปฏิรูปอุตสาหกรรม ไทยสู่อุตสาหกรรม เศรษฐกิจที่เติบโตอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดันปฏิรูป อุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ ชุมชน	เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่ง อนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน	มุ่งสู่ความเป็นเลิศของ ภาคอุตสาหกรรมและ SMEs ด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีและ มาตรฐานที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม
ประเด็นการ พัฒนา ด้านที่ ๑	สร้างและส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	บูรณาการและ ขับเคลื่อนนโยบายสู่ การปฏิบัติเพื่อส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ในระดับพื้นที่	ส่งเสริมและยกระดับ การเกษตรและ อุตสาหกรรมเกษตรที่มี มูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจ ชีวภาพ	การเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขันของ ภาคอุตสาหกรรมและ SMEs
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	ส่งเสริม กำกับดูแล อุตสาหกรรมสู่การ ประกอบการที่ดีที่เติบโต อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ส่งเสริม กำกับดูแล อุตสาหกรรมสู่การ ประกอบการที่ดี ที่ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ ชุมชน	การพัฒนาขีด ความสามารถทางการ แข่งขันด้านการค้า การ ลงทุน การอุตสาหกรรม การบริการ และการ ท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบ เศรษฐกิจแห่งอนาคต	การสร้างเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และสถาบัน การศึกษา เพื่อการพัฒนา ภาคอุตสาหกรรมและ SMEs ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการ พัฒนา ด้านที่ ๓	พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้ เอื้อต่อการเติบโตของ อุตสาหกรรมอย่าง เข้มแข็งและยั่งยืน	พัฒนาองค์กรสู่องค์กร ดิจิทัลเพื่อให้บริการ อย่างมีประสิทธิภาพ	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชน พื้นที่ และเมืองมีความ เจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน	

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

- ไม้ได้รับงบประมาณ

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

- ไม้ได้รับงบประมาณ

กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น
ถนนหน้าศูนย์ราชการ ตำบลในเมือง
อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น 40000